

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 14. JANUARIA 1966 — LETO XXI. — ST. 2 CENA 50 DIN PAR

PREDLOG ZA SPREMENBO STATUTA SZDL V RAZPRAVI

NOVE OBLIKE DELA

Tako kot so doslej bodo prav gotovo tudi še v ostalih dneh, ki nas še ločijo do republiških in zveznega kongresa organizacije Socialistične zveze v vodstvih pa tudi med članstvom veliko govorili o nadalnjem organizacijsko političnem izpopolnjevanju Socialistične zveze. Med drugim gre za vprašanja, kako organizirati Socialistično zvezo, da bi kot resnično najširša družbeno politična organizacija delovnih ljudi in občanov čim bolj učinkovito delovala in da bi imela večjo vlogo v sistemu neposredne demokracije.

Na podlagi teh razprav je komisija za statut sestavila teze o organizacijsko političnem razvoju in o spremembah statuta SZDL. Zanimivo je, da so v tezah, ki so zdaj že v razpravi, za nekatere probleme nakazali tudi alternativne rešitve, o katerih bodo zdaj odločili člani in tako s svojimi predlogi in nasveti pripomogli k čim boljšim in smotnejšim statutarnim rešitvam. Teze zajemajo naslednja vprašanja, značaj, mesto, vlogo in cilje Socialistične zveze v skladu s stopnjo razvoja družbeno političnih odnosov in načeli ustave SFRJ, položaj, pravice in obveznosti članov SZDLJ, kolektivno članstvo Socialistične zveze — odnosi in sodelovanje Socialistične zveze, družbeno političnih in družbenih organizacij in združenj občanov, mesto v sistemu in odnose Socialistične zveze s samoupravnimi in predstavniškimi ter drugimi ustanovami, načela organiziranja Socialistične zveze, konstituiranje vodilnih forumov, odnose med njimi in članstvom ter načela rotacije in ponovne izvolitve. V tezah je zajeta tudi vzpostavitev občinske organi-

zacije kot osnove Socialistične zveze delovnega ljudstva. Socialistična zveza je zdaj nujno potreben mehanizem, ki je družbeno politična hrbtenica graditve sistema neposredne demokracije, ki omogoča, da družbeni protislovja v demokratični politični praksi in boju nastajajo ter se razrešujejo. Socialistična zveza se zavzema za stališča, ki so v danem trenutku najbolj napredna stremljenja družbe, bori se za socialistično vsebinsko in smisel družbenih gibanj, spodbuja neposredno akcijo delovnih ljudi k urejanju problemov, razvijanju naprednih nazorov, zatirjanju protosocialističnih pojavov in odstranjevanju ovir v socialističnem razvoju.

Prav zaradi te tako pomembne vloge Socialistične zveze so razprave in končno sprejetje statuta tako zelo pomembne. V krajevnih organizacijah bi zato naj temeljito premisliši tudi o tistih določilih, kjer je možno več rešitev. Svoje pripombe pa naj bi — tako je priporočala tudi komisija, ki je pripravila teze, priobčevala v tihsu, radiu in televiziji.

ENODNEVNI SEMINAR

V Celju bo 3. februarja enodnevni seminar za profesorske zbole Šol II. stopnje celjske občine. Na seminarju bodo predaval dr. prof. Iva Segula o javnem ocenjevanju, dr. prof. Franc Pedicek o odnosu med dijaki in profesorji, prof. Jovita Podgornikova o odnosu mladinske organizacije do profesorja in prof. Brane Vesel o spolni problematiki. Organizator seminarja je delavska univerza v Celju.

Spremenjeni pogoji gospodarjenja v občini nasploh in v posameznih delovnih organizacijah nedvomno zahtevajo v bodoče večjega angažiranja subjektivnih sil in kvalitetnejših premikov v sistemu samoupravljanja. Občinsko

ŽEVLJICA

V zvezi z »veselo-okroglo-glatce« (kot bi nas kdo drezal s kakšno lato), objavljeno v najnovejši številki Lepega mesta pod naslovom Celjski list, naj bo dovoljen kratek odgovor.

Lepo mesto očitno nima finančnih težav, zato zlahkoto izhaja dvakrat letno. Če bi tudi mi izhajali vsakih šest mesecov, pa ne bi imeli samo 20 strani kot

sko mesto Krakow piše z dvojnim »W« in ne z »V«, cesar očitno ne ve učitelj — avtor Celjskega lista. In se to: citirani naslov »Cuvajte se senjske ruke!« v članku Mnogo hrupa za nič ni pravilen, saj je A. Seno naslovil svoj znani roman »Cuvaj se senjske ruke«, kar menda tudi ni vseeno.

Z Zupančičem povedano: »Berglje nam pridigaš, sam si hrom!«

D. Hribar

PRED OBČINSKO KONFERENCO SZDL V LAŠKEM

OPTIMISTIČNI OBETI

V soboto bo v Laškem občinska konferenca SZDL, na kateri bodo obravnavali dejavnost v preteklem obdobju in aktualne naloge organizacije. Iz poročila, namenjene delegatom, povzemamo, da je občinska organizacija SZDL v svojem delu dosegla dobre rezultate, da pa vendarle ni izkoristila vseh možnosti za še učinkovitejše vključevanje v družbeno življenje.

Na območju občine je 13 krajevnih skupnosti, ki štejejo po nepopolnih podatkih 12.213 volivcev oziroma 7.752 članov SZDL, kar je 63 odstotkov vseh volivcev. Najmanj jih vključuje krajevna

organizacija SZDL Breza — komaj 12 odstotkov, največ pa Sedraž — 91 odstotkov.

Dejavnost organizacije SZDL se je odražala v sekcijsih, ki so jih ustavili pri krajevnih organizacijah za kmetijstvo, komunalna vprašanja, šolstvo ter notranjo in zunanj politiko. Nekatere sekcije delujejo zelo uspešno. Marsikje je delo onemogočalo pomanjkanje ustreznih prostorov; ta problem je najhujši v Laškem, vendar ga bodo rešili z adaptacijo doma »Dušana Poženela«.

V preteklem obdobju je bilo zlasti dobro sodelovanje občinskega odbora SZDL z

ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami. To velja tudi za dejavnost v zvezi z gospodarsko reformo. Značilno je, da ta v splošnem ni poslabšala položaja delovnih organizacij, čeprav je res, da so ponekod vendarle zašli v težave, posebno v lesni industriji. Delovne organizacije

na področju občine so pričele intenzivno iskati notranje rezerve in možnosti za večjo rentabilnost. Pri tem so še problemi v kadrovski strukturni zaposlenih, ki ne ustreza, vendar bodo svojim delavcem omogočili, da si pridobijo potrebne kvalifikacije. Za laško občino je nadalje značilno, da reforma ni vplivala na spremembe štipendijske politike, saj so nekatere delovne organizacije štipendije celo povečale, iz česar moremo sklepati, da se v polni meri zavedajo, kako važno je izpolnjevanje strokovnega kadra.

STE ŽE PORAVNALI NAROČNINO ZA LETO 1966? POHITITE, KAJTI ZA VSE NAROČNIKE — TUDI ZA TISTE, KI SE BODO NAROČILI DO KONCA MARCA IN PORAVNALI NAROČNINO ZA VSO LETO — PRIPRAVLJA UREDNIŠTVO DOSLEJ NAJVEČJE PRESENEČENJE.

zmrdrovanj in pripomb, ker vidi edino v delu smisel.

Kot šestnajstletnega fanta so ga gestapovci skupno s prijatelji na ovadbo ene izmed mater od njegovih prijateljev zaprli, ker so zbirali orožje. Za Starim piskrom je prišel na vrsto Moringen. Ne, niso se vsi vrnili. Tudi sim tiste matere, ki jih je ovadila, je ostal tam.

Za čevljarsko šilo, ki si ga je izbral za živiljenjsko spremiščevalko, je zamenjal sekiro. Začel je drvariti v drvarske brigade. Kmalu zatem je menjal »poklic«, sedaj že deseto leto kuri in razvaja pri Mladinski knjigi.

POLDE SKUTNIK

»Dovolj imam tega potepanja,« pravi Polde. »Rad bi umiril to živiljenje. Rojen sem bil v družini, v kateri je bilo 9 otrok. Raztepli smo se po svetu. Dva brata imam v inozemstvu. Vabilo sta me k sebi. Nekaj časa sem okleval — zatem sem se odločil — otanem. Ne moreš kar tako naložiti kovček in iti. Vsaj jaz tega ne morem.«

Cez nekaj tednov se bo znova, petič preselil. Nima sreče. Od podnjemniškega do podnjemniškega razmerja. Sedaj stane v Sentjurju. Podjetje mu je že pred leti ponudilo mož-

DANES V CT:

Gospodarjenje na tehnici 3. str.

Kdo ste, huligani? 4. str.

Slovenska in krajevna kultura 6. str.

Mavrica je samo ena 9. str.

Po Turčiji 11. str.

LEPO VREME JE NEKOLIKO OMILJO ZAMUDO PRI GRADNI KONJIKE SOLE. V MINULIH DNEH JE BILO NA INGRADOVEM GRADBISCU V KONJICAH, KJER SO ZACELI Z ZEMLJSKIM DELI GRADNJO NOVE OSNOVNE SOLE, IZREDNO ZIVAHNO.

PO POGODBI BO SOLA DOGRAJENA DO PRVE FAZE, KI VSEBUJE NEKAK RAZREDOV IN TELOVADNICO, ZE DO MESECA OKTOBAR LETOS. V NASELDNJIH LETIH BODO, GLEDANE NA SREDSTVA, SOLO POLNOMA DOGRADILI TER S TEM RESILI PEREC PROBLEM POMANJKANJA SOLSKIH PROSTOROV. POSNETEK PRIKAZUJE DELOVNE PROVIZORIJE IN BULDOZER, KI PRIPRAVLA TEREN ZA GRADNJO.

OBČINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE V ŠMARJU

ODLOČANJE DECENTRALIZIRATI

Minulo nedeljo so na letni konferenci občinske organizacije SZDL v Šmarju pri Jelšah posvetili sorazmerno največ pozornosti nadaljnemu razvijanju samoupravljanja v občini, številnim nerešenim komunalnim vprašanjem na nerazvitem področju ter težavam, ki jih povzročajo omejene materialne možnosti v šolstvu, zdravstvu, gozdarstvu, ter v krajevnih skupnostih. Ker so slednji vprašani člani Socialistične zveze na terenu med letom najpogosteje srečevali, je čisto naravno, da so jih delegati sprožili tudi na letni konferenci. Zelo analitično je na nekatere od teh vprašanj opozarjal v svojem referatu tudi predsednik OO SZDL Darko Biziak.

Spremenjeni pogoji gospodarjenja v občini nasploh in v posameznih delovnih organizacijah nedvomno zahtevajo v bodoče večjega angažiranja subjektivnih sil in kvalitetnejših premikov v sistemu samoupravljanja. Občinsko

odstotkov sredstev za osebne dohodke, v strojnem servisu 99,8 odstotkov, v kovinskem podjetju ROSLA v Rogasni Slatini 93 odstotkov itd.

Dalje na 2. strani

On še vedno svojo smer nakazuje z roko. Takole v levo, na desno pa z desno. Kadar se pelje naravnost, ne nakazuje smeri, doda plin.

Polde Skutnik ima po pogodbi o delovnem razmerju naziv odprennika. Odpremlja vsa večja naročila, ki jih stranke puščajo v Mladinski knjigi. Kadar ni odpreme, oziroma v jutranjih urah zamenja tricikel z lopato in nalaga peč za centralno ogrevanje. Svoje delo opravlja z veseljem, brez

nost kreditiranja za lastno hišo.

»Zato moraš imeti nekaj pod palcem. Tako pa sem v vsako stanovanje nekaj vložil, izboljševal, urejeval — sedaj, ko bi lahko gradil svoje, pa nimam niti za začetek? Od kod? Mojih enainštideset jurčkov, ki jih zaslužim, pa ženih, ona je čistilka — je pre malo, da bi človek prihranil za — hišo,« pravi Polde.

Klub temu na tihem upa na provizorij. Nekje blizu Celja, kjer dela.

Hčerka je letos začela s solo, sedaj je njegova glavna skrb ona. Za njo bi rada z ženo ustvarila boljše pogoje, kot sta jih sama imela.

»Kaj mislim o dogajanjih v svetu in doma? Rojen sem bil v Sodki, živim v Sentjurju, delam v Celju, ali ni to že velik del politike? O drugem pa, lepo vas prosim — od takrat, ko so mi jo gestapovci sakramentsko vtepli v telo — ne, moja politika je delo, vse drugo pa prepričam drugim. No, edino to še moram — dve priči dobiti, da bi uveljavil tisto dobo, ko sem bil v Starem piskru in v lagaju...«

KAJ SE DOGAJA V ALBANIJI

Delavska univerza v Celju posveča svojo TORKOVO TRIBUNO v torek, 18. januarja dogodek v Albaniji. Predavanje bo ob 19.30 v veliki dvorani Narodnega doma, vstop je brezplačen.

V R E M E

OD 14. DO 21. JANUARJA

Do 21. januarja bo prevladovalo občljavo vreme s pogostimi snežnimi padavinami. Po 21. januarju nekaj jasnih dni in bud mráz.

PO KRIVEM OBTOZEN

Pred časom sem se z Ernestom Bezenškom pogodil za prevoz leva iz njegovega gozda do ceste. Ko je bil les ob cesti, je E. Bezenšek iz Podsrdež izjavil, da sem mu ga zamenjal oziroma mu dal slabši les. Zahteval je, da mu ga vrnem, sicer da bo zadevo prijavil. Ker mu lesa nisem zamenjal, ga seveda tudi nisem mogel vrniti. On pa je dozdevno tatvino prijavil.

Ko si je posebna komisija ogledala panje in les, je ugostila, da je resnica na moji strani in mu to tudi povedala. Bezenška sem zato prosil, da zadevo prekliče, kar pa ni hotel, ampak se je naredil užaljenega. Kakor da sem jaz njemu naredil kri-

vico in ne on meni. Ker se mu ni zdelo vredno stvari poravnati, sem prisiljen ubrati to pot in dočeti zadoščenje v javnosti.

Ivan Seligo
Podsreda 27

POSTARJEVA VESTNOST?

Kot delavec, zaposlen v rudniku lignita v Velenju, sem se prijavil v politično šolo, vendar sem sporočilo o pričetku prejel en dan prepozno, čeprav je bilo oddano že devet dni prej. To je sicer samo en primer slabega in nerednega dostavljanja pošte v Kale pri Semperetu. Res je namreč, da je kraj v hribovitem koncu odročen in je zaradi tega tudi

za poštarja hoja do sem dokaj težava, vendar se mi zdi, da bi kazalo problem vendorle rešiti, saj imamo končno prebivalci tega predela enako pravico, dobivati pošto vsaj kolikor mogoče redno.

Franc Jelen
Kale 9

O KVALITETI NA PSU

Ne vem natanko, v kateri številki Celjskega teknika sem bral prispevek o kvaliteti mesa v Rogaški Slatini. Zato, četudi pozno, naj še dodam nekaj besed. Zdi se mi, da vsega niso krivi mesarji, saj morajo prodajati takšno meso, kakršnega dobijo. So pač odvisni od klavnice, ki jim ga dobavlja. Kolikor vem, je bilo meso kvalitetnejše, ko je bila še klavnica v Rogaški Slatini; zdaj mora torej potrošnik vzeti, kar dobi.

Zanima me tudi vprašanje, ali šentjurska klavnica kolje živino brez pljuč, jeter in brez glav!

Včasih je bilo mogoče vse to dobiti, danes se redko kdaj primeri, da dobiš tudi drobovin. Po tej je veliko povpraševanje zlasti v Mesnini na Tkalcah, kjer se prekrbuje večina delavcev.

Zdi se mi, da je bil pisec članka nekoliko prepster na račun mesarjev, ni pa omenil podjetja, ki jih oskrbuje z mesom in mesnim izdelki.

Edo Fenko
Rogaška Slatina

Kdor je članek prebral, lahko ve, da pisec ni krvide pripisoval mesarjem, saj je povsem logično, da oni niso tisti, ki bi imeli kaj opraviti s kvalitetno mesa. Drži, da je to stvar podjetja (ki v omenjenem članku tudi ni izstalo).

PESEM O KRUSNI MATERI

Oprostite, da vas nadlegujem s svojim pisanjem. Odločil sem se, da vam tudi jaz napišem nekaj — namreč resnično zgodbo

o krušni materi Mariji Jerščič po domačem Lovrenčovi Mimiki. To zgodbo sem napisal v verzih. Zelo bi nas vse veselilo, ko bi jo objavili v vašem listu.

Tekačevo 29
Rogaška Slatina

Zal brez podpisa. Ponovno opozorilo vsem, ki pišejo v to rubriko: Pisma so namenjena našim bralcem, ki lahko v njih izražajo svoje težave, poglede na tak ali drugačen problem, kritiko in počelo, zastavljajo najrazličnejša vprašanja itd., vendar z enim samim pogojem — da so podpisana s polnim imenom in opremljena s točnimi naslovimi. Uredništvo namreč ne more prevzeti odgovornosti, ko gre za kak sporen primer s posledicami. Zato, razumljivo, nepodpisanih pisem še vnaprej ne bomo objavljali. In še to: objava kakršnegakoli pisma ne pomeni, da zastopa tudi redakcija isto stališče.

Sodelujte!

VOLITVE SAMOUPRAVNIIH ORGANOV

ZAGOTOVITI NAJBOLJŠO IZBIRO

V delovnih organizacijah so ponekod že začeli s pripravami na volitve v samoupravne organe; temeljni zakon o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja namreč določa, da lahko volitve izvedejo takoj po sprejemu zaključnega računa, vendar najkasneje do 30. aprila.

Ceprav je do tega roka še precej časa, pa bi bilo vendorle prav, če bi v delovnih organizacijah pripravne odložili na zadnji teden, temveč bi izkoristili možnost, ki jim jo daje zakon in volitve opravili po spremem zaključnih računov — zaradi česar pa priprave in izvedba te pomembne pravice upravljevalec ne bi smela trpeti. Da se ne bi ponovile napake iz prejšnjih let — ko so družbene in politične organizacije ponekod vsaka po svoje pripravljale kandidacijske zbole in kandidatne liste, bi bilo prav, če bi se v delovnih organizacijah dogovorili za

skupno delo — seveda v sodelovanju s samoupravnimi organi. Med pripravami velja posebej omeniti skrb za tako strukturo bodočih samoupravnih organov, ki bo v skladu z nalogami delovne organizacije prihodnjem obdobju. Le-te naj bodo temelj na katerem naj v delovnih kolektivih določijo strukturo članov samoupravnih organov, na njej pa naj temelji izbira kandidatov. V tem pa je tudi bistvena razlika v pripravah na letošnje volitve. Po imenih naj bi kandidatne liste določili šele na kandidacijskih zborih, na katerih naj bi pripravljalci

volitev predlagali in utemeljili samo zaželeno strukturo. Tak način priprav na volitve je tudi dosti demokratičnejši in omogoča plodnejše predvolilno obdobje in uspešnejše volitve.

Kandidacijske zbole bi morali v delovnih organizacijah izkoristiti tudi za obračun dela samoupravnih organov, ki naj bi ob tej priložnosti posredovali svoje poročilo; politične organizacije pa bi na podlagi analiz podale kritično oceno njihovega delovanja v preteklem obdobju. Na kandidacijskih zborih bi se člani delovnih kolektivov lahko porovnali tudi o ostalih aktualnih vprašanjih delovne organizacije, na vsak način pa bi morali ugotoviti, kakšno je bilo v preteklem letu njihovo gospodarjenje v novih pogojih.

Nosilec priprav in izvedbe volitev v samoupravne organe naj bodo sindikalne organizacije. O podrobnostih akcije se bodo pogovorili tudi na bližnjem plenumu občinskega sindikalnega sveta v Celju, ki ga bodo namenili pripravam na volitve v samoupravne organe.

I. B.

SPREJEM IN NAGRADA ZA UPOKOJENCE. TUDI LETOS, ŽE TRETI LETO ZAPOVRSTJO, JE KOLEKTIV CELJSKE EMAILIRANE POSODE EMO OBDARIL Z DENARNIMI NAGRADAMI IN PRAKТИČNIMI DARILI SVOJE TOVARISE, KI SO BILI UPOKOJENI. PRAKТИČNE NAGRADE, LETOS SO BILE V OBLIKU KAVNIH SERVISOV, SO DOBILI VSI UPOKOJENI, MEDTEM KO SO DOBILI TOVARISI, KI SO BILI V KOLEKTIVU VEC KOT PET LET — ZA VSAKO LETO TISOCATA.

NAGRADA IN DARILA JE UPOKOJENIM TOVARISEM IZRČOL DIREKTOR TOVARNE ING. LOIZE ILGO OB NAVZOCNOSTI CLANOV UPRAVNEGA ODBORA CENTRALNEGA DELAVSKEGA SVETA IN SINDIKALNE PODRUŽINCE. PO OGLEDU TOVARNE SO UPOKOJENCEM PRIPRAVILI V FROSTORIH HOTELA EVROPA DRUZABNO POPOLDNE, OD KODER JE TUDI NAS POSNETEK. (FOTO: V. DAVID).

Humane akcije

V laški občini so vsa zadnja leta krvodajalske akcije lepo uspeli. Število krvodajalcev se je večalo iz leta v leto, zato pavzaprav ni nobeno presenečenje, če se je v letu 1965 prijavilo za odvzem že 754 krvodajalcev. Lani je občinski odbor Rdečega križa organiziral v štirih centralih osem krvodajalskih akcij, ki se jih je udeležilo 692 krvodajalcev. Skupno pa so darovalci darovali 218 litrov krv. Bilo pa je tudi veliko takih primerov, ko so krvodajalci ob

kritičnih trenutkih odšli naravnost v celjsko bolnišnico in tam oddali dragocene količine krvi.

Da so krvodajalske akcije v laški občini tako lepo uspeli, je prav dobro, zasluga tudi delovnih kolektivov, prav gotovo pa tudi občinskega odbora Socialistične zveze in občinskega sindikalnega sveta, ki sta pri organizaciji krvodajalskih akcij vedno prav tesno sodelovala z občinskim odborom Rdečega križa.

ZABELEŽENO ZA VAS

Stabilizacija in...
podražitev olja

Dragi bralci!

Za lansko leto je bilo značilno, da smo stabilizirali tržišče; kot znano, je sedaj stabilno — potrošnik le še ravnotežje išče.

Pravkar, se pravi pred dnevi, so stabilizirali bučno olje, tako da je zdaj za 120 odstotkov višje. Stabilizacija je seveda upravičeno vzbudila nekatere nestabilne komentarje in pomislke, češ če bi hoteli v resnici uveljaviti stabilizacijo, bi morali v prvi vrsti poskrbeti za stabilnost odločitev na vseh nivojih, ne pa, da samo stabilno diskutiramo za stabilnimi mizami in stoli, v praksi pa stabilnost stabilizira vsak po svoje.

— Ne razumem, je rekla neka potrošnica v trgovini, — kako je mogoče govoriti o tem, da se bodo cene ustalile, v resnici, pa, poglejte, vsak dan kakšna višja cena!

— Seveda, je odvrnil nekdo, — se bodo ustalile, ko se bodo. Tako bodo gotovo tudi ustaljene.

Ta kratek razgovor me je vzvodbil, da sem poklical za cene.

— Znano vam je, da so v trgovinah podražili bučno olje. Zajak?

»Povišali so proizvodno ceno v tovarnah, in sicer za 120 odstotkov. Vtem ko so ga doslej proizvajali po 650 dinarjev, je zaradi pomanjkanja surovin zvezni zavod odobril prosti formiranje cene. Podražile so se tudi bučnice. Tako stane torej liter bučnicega olja po tovarniški ceni od 1.350 do 1.400 din, ki temu pa je prištel še 10 odstotno maržo.«

Podražitev je potem takem v ekonomskem smislu utemeljena; kar zadeva mene osebno, se bom zadovoljil z navadnim namiznim oljem, avtomobilpa tako nimam. Potrošnikom bi priporočal, da bi v tem času jedil čim manj bučnic, da jih bo več ostalo za predelavo v tovarnah. Morda bi s tem prispevali k morebitni ponovni vzbuđitvi bučnega olja. Kaj se ve?

Vaš Kozorog

OBČINSKA KONFERENCA SOCIALISTIČNE ZVEZE V ŠMARJU
Odločanje bolj decentralizirati

(Nadaljevanje s 1. strani)

Od 14 delegatov, ki so se oglastili v razpravi, je kar 7 delegatov načelo pereča komunalna vprašanja v svojem kraju. Gre v glavnem za neurejene ceste, ki v hribovitih predelih Kozjanskega še bolj otežajo že itak prepočasen razvoj kmetijstva. Nasprotno menijo, da bi morali posvetiti razvoju zasebnega kmetijstva odločno večjo skrb. Izrazili so tudi objektivno potrebo po izdelavi regionalnega načrta za razvoj Kozjanskega in širšega območja, da se bi vedelo, kako in v katero

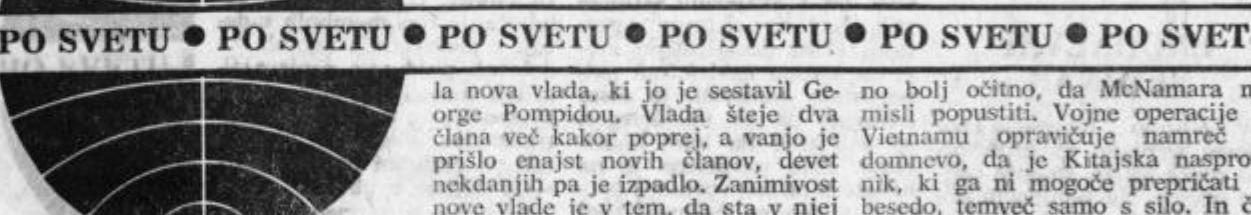
smer razvijati družbeno in ekonomsko življenje tega področja, ki neodvisno še sodi med najbolj zaostala področja Slovenije. Spomeniki, ki so jih v šmarski občini postavili v zadnjem obdobju prepričljivo govorijo o slavnih in svetlih preteklosti, ki so jo ljudje s krvjo in žrtvami pisali pred več kot dvema desetletji. Toda samo spomeniki so nedvomno premalo, da bi lahko tod ljudje jutri in pojavljenjem lepše in boljše živelji. Ljudje namreč že živijo in želijo tukaj tudi ostati.

Določeni znaki zaostalosti so zelo očitni tudi v šolstvu in delno v zdravstvu. Večina šol v občini namreč še vedno ni v stanju posredovati učencem določenega znanja. Več kot 60 odstotkov otrok ne konča osnovne šole v predpisanim ročku, a tisti, ki pravčasno končajo imajo pozneje zaradi neenakih po-

gojev šolanja težave pri nadaljnjem študiju. Sedaj je v izvajaju program za reorganizacijo šolske mreže. Sicer pa, dokler bodo v občini od vseh sredstev, namenjenih za šolstvo, trošili 90 odstotkov za osebne dohodke prosvetnih delavcev, le 10 odstotkov pa za materialne izdatke ni tudi od še tako umne reorganizacije pričakovati kaj več koristnega. Prav pri obravnavanju problemov šolstva je Socialistična zveza v občini zelo prizadovana.

Konference SZDL v Šmarju pri Jelšah se je udeležil tudi član GO SZDL Slovenije in ljudski poslanec Riko Jerman, ki je tu dokaj obširno spregovoril o ciljih gospodarske reforme pri nas.

F. K.

Prvo radost, s katero je sprejel ves miroljubni svet vest, da so v Taškentu podpisali sporazum o prenehanju sovražnosti med Indijo in Pakistanom, je kimalu zasenčila trpka vest, da je komaj nekaj ur po podpisu sporazuma zadela indijski premier Lal Bahadur Shastrija srčna kap. Žalne svečanosti so se začele že v Taškentu, krsta s pokojnim premijerom pa je poletela v posebnem letalu prav v znamenju sporazuma nad Pakistanom v New Delhi. Tu je takoj po žalostni vesti zaprisegel za novega premjera do sedanji minister za notranje zadeve Gulzari Lal Nanda, ki je takoj svečano izjavil, da bo nova indijska vlada spoštovala taškentsko deklaracijo.

Pred dnevi je v Franciji zapriseg-

la nova vlada, ki jo je sestavil George Pompidou. Vlada šteje dva člana več kakor poprej, a vanjo je prišlo enajst novih članov, devet nekdajnih pa je izpadlo. Zanimivost nove vlade je v tem, da sta v njej dva nekdajna (premiera, Michel Débré, ki je prevzel ministrstvo za finance in gospodarstvo ter Edgar Fauré, ki je prevzel ministrstvo za kmetijstvo. Vladne spremembe načakujejo, da se bo Francija v prihodnjem obdobju posvetila predvsem socialni politiki, v zunanjosti politiki pa ne moremo pričakovati bistvenih sprememb, saj je ostal zunanjji minister še naprej Couve de Murville.

Ameriški obrambni minister Robert McNamara ima velik vpliv in prav zato se ZDA spuščajo v pogoje oborožene avantur. McNamara si šteje v posebno čast, da je vietnamska vojna dejansko »njegova« zadeva. In četudi si v teh dneh razni posebni odposlanici predsednika Johnsona prizadevajo, da bi v raznih deželah razčistili sporna vprašanja okoli Vietnamom, je hkrati vedno bolj očitno, da McNamara ne misli popustiti. Vojne operacije v Vietnamu opravljajo namreč z domnevo, da je Kitajska nasprotnik, ki ga ni mogoče prepricati z besedo, temveč samo s silo. In če je ne bomo pravčasno prepricali, zatrjuje McNamara, bomo prej ko slej z njim v vojni.

V Nemčiji se — predvsem v ožnjem Erhardovem krogu — vznemirajo zaradi odnosov, ki so nastopili med Nemčijo in Francijo. Vabilo predsednika de Gaulle bivšemu kanclerju Adenauerju, naj ga obišče, pomeni pravzaprav svojevrstno prekinitev med uradnim Bonnom in Parizom. Vse kaže, da Erhardovi nasprotniki v Bonnu ne mirujejo in si vse bolj očitno prizadevajo, kako bi spodkopali njega in njegovega zunanjega ministra Schröderja. In postarni, a še vedno aktiven Adenauer? Komu pripravlja teren? Morda svojemu nekdanjemu protežancu Straussu, ki mnogi v njem vidijo podobo nekdanjega »führerja«?

'COSPODARJENJE NA TEHTNICI

ODGOVORJA SEF RACUNOVODSKEGA SEKTORA TTC »LIBELA« RADO BREMEC.

— Morda ne bo odveč, če uvodno ugotoviva, kateri vaši izdelki so na trgu najbolj iskan?

• Za široko potrošnjo so še vedno najbolj mikavne gospodinjske tehnice »Prima«, »Favorit« in »De luxe«.

— Kako je uspela na trgu oblikovna popolna tehnica »De luxe«?

• V začetku je bilo zanje precejje zanimanje, vendar je kasneje pojenjalo, česar nismo pričakovali. Ljudje so pač še vedno bolj vajeni standardnih izdelkov. Toda zdaj znova zapažamo porast prodaje, kar je dokaz, da si je tehnica priborila ugled in zaupanje. To pa tudi povsem upravičeno, saj smo zanje prejeli več mednarodnih priznanj.

— S kakšnimi vprašanji se je vaš kolektiv najmočneje ukvarjal v zadnjem obdobju?

• Eno izmed odločilnih vprašanj je bilo razmerje v delitvi dohodka med družbo in kolektivom. Ugotovljali smo, da naše družbenbe obveznosti niso v sorazmerju, zaradi česar smo pripravljali analize in uspeši v začetku leta 1965, da so nam ta delitvena razmerja popravili. Četudi ta še vedno niso povsem takšna, kakor bi naj bilo po naši presoji, so se razmerja občutno popravila v našo korist.

— Četudi še nimate zaključnega računa, bi mi vendarle mogli povestati, kakšna je vaša lanska bilanca?

• Imeli smo visok plan in smo ga izpolnili, četudi je prihajalo med letom do intervalov, ki so jih povzročili razni zastoji, pomanjkanje materialov in pogost smo morali izbirati celo dražje in teže materiale, če smo hoteli dosegati proizvodne načrte. Ob reformi smo podrobno razčlenili naše notranje odnose in z raznim ukrepi, ki so težili za aktiviranje notranjih rezerv, smo uspeli povečati proizvodni proces. To dokazuje podatek, da smo povečali storilnost za 15 odstotkov.

Skladno z večjimi zahtevami in popolnješo organizacijo dela smo začeli tudi postopno povečanje OD, kar smo dosegli po načrtu do konca oktobra lani.

— Ko že omenjate osebne dohode, me zanima, kako ste uredili delitev osebnih dohodkov in kaj menticete o osebnih dohodkih strokovnega kadra?

• Nekaj let smo se ukvarjali — kakor marsikje drugod — s povečevanjem osebnih dohodkov najnižjim kategorijam. Zaradi tega so se razponi med določenimi delovnimi mestni manjšali in v zadnjem času je ponemčen prišlo že do nesmislov. Zaradi tega smo izdelali novo analitiko oceno, ki zagotavlja vsaj zanesno ureditev odnosov. Toda tudi to je spremenljivo, kakor se pač spremeni proizvodni proces in proizvodni odnos. Gleda strokovnega kadra pa je pri nas podobno kakor drugod. Se vedno ni dovolj stimuliran za delo, zaradi česar so pogosti pojavi, da si številni strokovnjaki izčelo honorarno zaposlitev, ki jim omogoča enakovredno stimulacijo. Vujno bo, da bomo začeli pravilno vrednotiti delo strokovnjakov in jih temu primerno tudi plačali, kajti le tako lahko pričakujemo od njihovega dela v kolektivu še večje učinkove.

— Kaj menite o kooperaciji?

• Ta je nujna, četudi je včasih kislata. Gre predvsem za dejstvo, da so posamezni kooperanti bolj ko ne monopolni. Mi intam za svoje izdelke določene cene, naši kooperanti, ki opravljajo usluge, pa lahko cene prosti formirajo. Tu nastopajo vprašanja, da moramo iz lastne akumulacije plačevati večje stroške za usluge, a klub včasnih cenam so v kooperaciji še številna vprašanja kvalitete in rok. Kooperant pač ni vezan neposredno na potrošnika, zaradi česar ne čuti do svojega izdelka enake odgovornosti, kakor proizvajalec, ki je izpostavljen neposredni kritiki kupcev.

— Kaj menite, kdo bi mogel vplivati na tovrstno nesporazmerje v našem gospodarjenju?

• Ne samo v tovarni tehnici, tudi drugod je gospodarjenje na tehnici. Vsi lahko vplivamo, gre le za doslednost. V mnogem bo sicer tudi v prihodnje potrebna splošna intervencija, medtem ko bodo morali kolektivi — tudi tisti, ki te najnosti doslej še niso občutili — sami poskrbeti za popolnejšo organizacijo, stvarno cenitev, pravilno kvalitetno, upoštevanje rokov in še podobno.

H. S.

PRISPEVEK k hitrejšemu razvoju

NEKATERI OBRTNIKI POVSEM OPROSCENI DAVKOV

Nedavno sprejeti odlok občinske skupščine Mozirje o občinskem prometnem davku je zanimali zaradi nekaterih dejstev, pomembnih za nadaljnji razvoj kmetijstva, goštinstva in turizma ter obrti. Pri sprejemaju odloka je odbornike vodila misel, da ni važno samo trenutno zbiranje finančnih sredstev v občinski proračun, temveč da je treba s primerno davčno politiko doseči tudi hitrejši razvoj nekaterih dejavnosti v občini. Občina se je odrekla občinskega prometnega davka od nakupa drobnih kmetijskih strojev na motorni pogon, kot so kolinsice, škopilnice, mall traktorji, milatilnice in molzni stroji. Od prometa z alkoholnimi pljačami znaša prometni davek od naravnega vina in ostalih alkoholnih pičaj 10 odstotkov, medtem ko znaša od piva 5 odst. Gostinski obrati, ki bodo izkazali v celotnem prometu nad 40 odstotkov prometa s hrano, bodo dedne znatne olajšave.

Tista gostišča, ki bodo imela od 40 do 60 odst. prometa s hrano, bodo deležna 25 odstotne olajšave, gostišča z nad 60 odstotki prometa s hrano in tista, ki so še posebej pomembna za turizem, pa kar 50 odstotkov. S to olajšavo želi občinska skupščina doseči pri gostincih, da bi gostom nudili tudi dobro prehrano in ne samo alkoholne pljače, kot je bilo to ponekod doslej. Taka odločitev naj bi pripomogla tudi k večjemu razmahu turizma v Zgornji Savinjski dolini.

Da bi se na območju občine hitrejje razvijale uslužnostne in tiste obrti, ki jih v občini primanjkuje občinskega prometnega davka od obrtnih

storitev ne bodo plačevali: krojači, šivilje, kovači, sedlarji, kolarji, brivci, frizerji, čevljari, peki, mlinarji, urarji in obrtniki, ki se ukvarjajo s popravili električnih aparatov in gospodinjskih strojev (televizorji, radioaparati, bojlerji, pralni stroji itd.). Obrtni storitve avtomehaničkov, avtokleparjev, elektroinstalaterjev bodo obremenjene po stopnji 5 odstotkov, medtem ko znaša občinski prometni davek od ostalih obrtnih storitev od 10 do 20 odstotkov.

Stabilnost cen in trga, sta bistveni za perspektivno živino, pravijo kmetovalci v Konjški občini. Kaj bo z regulacijo hudournikov, predvsem pa Dravinje, ki vsako leto povzroča s plavami ogromno škodo kmetovalcem.

S konjiško kmetijsko zadrugo so deluje v obliki kooperacije preko 800 kmetovalcev, od katerih se polovica ukvarja z živinorejo. Zanimivo je, da je pred leti na tem področju stalež živine iz leta v leto polagoma padal, vse dokler ni zadruga ubrala sprejemljivo kmetijsko politiko in dokler niso kmetovalci dobili za vzrejeno živino večjih dohodkov.

Ze letos je v prvih dneh zadrugu sklenilo kooperacijske odnose za pitanje živine veliko število kmetovalcev, ki so se obvezali za tisoč

ton mesa. Kmetovalci, ki proizvajajo v pogodbennem sodelovanju z zadrugo, so si v zadnjih predvsem pa lanskem letu, znatno izboljšali čredo, tako da v glavnem prevladuje dve — sivorjava in simentalска pasma.

Zaradi pomanjkanja delovne sile, si kmetovalci prizadevajo, da bi izboljšali strojno opremo, predvsem manjših kmetijskih strojev. Zanimivo je, da se na konjiškem področju niso navdušili za dobavo traktorjev, ki jim jih je zadruga ponudila v odkup. To predvsem zaradi velikih, zmočvirjenih in večkrat na leto poplavljenih površin, za katere težji stroji ne ustrezajo.

Po razgovorih z Zidanškom, direktorjem zadruge, smo obiskali nekaj kmetovalcev, ki letno proizvajajo po tri in več tisoč kilogramov mesa. V Gabrovlu smo si ogledali živino kmetovalca VINKA POTNICKA, ki svita lejno po štirinajst

Ivan Solar in Katarina Potnik

glav goveje živine. Zal gospodarja ni bilo doma, njegova žena Karolina, ki je prav tako kmetovalka, nam je rada pokazala hlev, v katerem je lepo oskrbovana mlada goveja živina.

Za kmetovalca je predvsem važna stalnost cen, zato bi bil že zadnji čas, da bi se cene umirile, pravi Karolina. »Pogoji kmetovanja so se

v zadnjih letih izboljšali, k temu je mnogo prispevala zadruga, vendar se še vedno poraja vprašanje manjših kmetijskih strojev, ki jih močno primanjkuje.

Vinko Potnik je lani kupil kosilnico, vendar kot prvi žena, ta ne more rešiti vsega. Vinko je znan kot dober gospodar. Poleg živinoreje in načoljši vanjo, se ukvarja še s hmeljarstvom, letos pa bo obnovil vinograd. Lani je poleg tega kupil tudi dve plemenski kravi.

Kmetavec IVAN SOLAR iz Tepanja že osem let sodeluje z zadrugo. Pravi, da si je šele v zadnjih starih letih opomogel.

»Mogoče bo sedaj po reformi več delovne sile v kmetijstvu«, pravi. »Doslej je je primanjkovalo. Potrebovali bi manjše stroje in traktor, ki bi ga imelo več kmetovalcev skupaj. V kmetijstvu so rezerve, toda samo ob vlaganjih, drugače lahko se nekaj let govorimo o »sodobnem« gospodarjenju.«

Sedaj, ko si je uredil stanovanjsko poslopje, bo začel z urejanjem gospodarskega posloplja. V hlevu ima trenutno 18 glav goveje živine in par konjev. Precešen kapital, ki ga zna pametno obračati. Lani je prodal več kot štiri tisoč kilogramov mesa, letos pravi, da bo še več. Takih in podobnih kooperantov ima konjiška kmetijska zadruga še, tudi uspešnejših, mi smo izdvajili ta dva, ki sta si v maršičem podobna: oba imata okrog 6 ha obdelovalne zemlje, oba poleg živinoreje proizvajata še masovno po eno kulturo in oba imata samo po dva delavca.

js

V PRIPRAVAH NA KONFERENCO

Mladina celjske občine se te dni pripravlja na republiško konferenco Zveze mladine, ki bo čez nekaj tednov. V ta namen je sklican plenum občinskega komiteja, predvsem pa bodo tudi več razgovorov z mladino o njihovem delu, problemih in o vlogi in nalogah Zveze mladine. O teh vprašanjih pa bo tudi javna tribuna.

VEČ ZA TURISTIČNO PROPAGANDO

TRISTIČNE NOČITVE V MOZIRJU NAJ BI POVEČALI ZA 100 %

V možirski občini so prizadevanja gostinskih in turističnih delavcev vedno bolj usmerjena v to, kako v prihodnje pospešiti turistično propagando za vso Zgornje Savinjsko dolino. Poudariti je treba, da so v zadnjih nekaj letih pospešeno v glavnem z lastnimi napori ustvarjali potrebno materialno osnovno za hitrejši razvoj turizma.

Dolina premere sedaj okoli 1300 turističnih postelj. Močno so se zboljšale tudi razmere v gostinstvu. V zadnjih letih so obnovili tudi večino zasebnih gostišč. Dejstvo pa je, da so nihkove zmogljivosti premalo izkoriscene. Zato imajo v možirski občini za prihodnjo sezono za osrednjo načelo enkratno povečanje turističnih nočitev, možnosti pa so večje. S tem bi se dohodek od turizma brez novih vlaganj povečal za blizu sto odstotkov. Vsi se zavedajo, da tega ne bo mogoče dosegati brez intenzivne in veseljske turistične propagande. Zato so se domenili, da bodo odstotki nosili stroške turistične propagande v glavnem neposredno zainteresiranih gostišča, turistična društva, trgovske posluževali.

TEMELJITI PREGLEDI

Naraščanje prometa je očitno, zato so očitne tudi vse bolj pogoste prometne nesreče. Zaradi tega je lani komisija za tehnični pregled vozil v Celju nastopila do tudi strože in je mnoge vozike odslovila, ker niso imeli tehnično popolnih vozil. Priporočljivo bi bilo, da bi vozniki vsaj pred rednim tehničnim pregledom poskrbeli za svoje vozilo, če je sicer ne mislijo na lastno varnost in soljudi, ki jih med vožnjo ogrožajo.

NOV POŠTNI nabiralnik

Uprravnik Mesnin
Jože Struc

III. K-a ODGOVARJA NA VPRAŠANJE

KDO STE, HULIGANI?

26 DIJAKOV GOVORI O DELU IN POGOJIH, V KATERIH ŽIVIJU MLADI CELJANI

Direktorja celjske gimnazije Ivana Grobelnika smo naprosili, da bi učenci enega izmed tretjih razredov gimnazije imeli razgovor, kaj oni pogrešajo, nad čem se navdušujejo in kaj želijo v Celju v času, ki bi naj bil namenjen za razvedrilo. Poleg tega smo želeli zvedeti, kako gledajo na skupine mladih, ki se iz dneva v dan pojavljajo po celjskih ulicah v določenem času, se predajajo brezdelju in pohajkovani, nadlegujejo s svojimi opazkami občane in se predajajo mlačinsku kriminalu. Kdo so ti ljudje in zakaj to delajo?

Ob našem obisku smo zvedeli, da bodo na vprašanja odgovarjali dijaki III. k razreda, ki ima pouk popoldne, dijaki pa so mladi Celjani. Torej 26 mladih o svojih vrstnih problemih.

Razred profesorice NUŠE STROHSACK, s katerim smo dve uri v nevezanem razgovoru razpravljali o življenju mladih Celjanov, trdi, da v Celju NI huliganov! Peščica duševno osirotelih in neuravnovešenih ljudi, ki se kot stalni postopci pojavljajo na ulicah, pred ali pa v lokalih — niso huligani, temveč ubogi eksemplarji.

ZAKAJ NE UPOSTEVAJU NASE MNENJE?

Profesorica Nuša Strohsack mi je prepustila, da sem v dveh šolstvih, ki niso navdušeni samo nad

pa ne smeš, ker se nihče ne upa zameriti tudi profesorju.

»Mladinska organizacija je s svojim delom daleč od naših želja. Konference so najpogosteje zrežirane z referati, koreferati in razpravo, za katero si bil že naprej določen s točno precizirano temo. Pri nas je redkodaj konferenca, na kateri mladi spontano govore o problemih in delu. Pogosto pa se dogaja, da dijaki oziroma člani postavljajo vprašanja, na katera jim nihče ne odgovarja. Zakaj nam na naša vprašanja ne odgovarjajo?«

»V vodstvu kluba bi morali biti ljudje, ki znajo in zmorcejo organizirati takšno življenje, ki te ne oddaje že po prvem obisku. Ne pa, da takoj po prihodu slišiš: ne ropotaj (ni bilo namerno!), ne škrilji s stolom, to ni dovoljeno, tega ne smeš... Kaj smeš in kaj lahko, predvsem pa, kaj sploh v klubu lahko?« je dodalo dekle, ki je svoje velike oči venomer upiralo v klop pred sabo.

»Mi na gimnaziji imamo toliko krožkov, raznih političnih ur, da nam je čas za razvedrilo in zabavo skoro odmerjen,« je poudaril fant z očali. »Pred poukom krožek, po pouku krožek, to utruja. Nihče si ne želi nekih nemogočih zabav, želim zabavo, na kateri bi se lahko vsaj za nekaj časa sprostili. Ne vem, da bi kdajkoli katerikoli kolega želel neke nedostojne, od širše družbe nesprejemljive zabave, toda živeti v nekih večnih sponah, to utruja, zato so pobegi na stran, takrat pa pravimo: glej ga huligan, frajerja in podobno.«

PREMALO KULTURNIH IN SPORTNIH PRIREDITEV

»Veliko nas je, ki bi želeli telovaditi. Tako pa moramo takrat, ko je po učnem načrtu predpisana telovadba, fantje toliko časa sedeti v oblačilnici, da dekleta telovadijo in obratno. V Celju so vse telovadnice prezasedene z ljudmi, ki gojijo določene športne panoge. Tudi naša. Mi bi se pa radi vsaj tu malo razmilgi, ker nismo neki vrhunski športniki, temveč samo gibanja potrebnih ljudje.«

»Buniti se ne spača, čeprav je žalostno, da si nihče ne upa kritizirati javno,« ga je dopolnil fant iz druge klopi.

»Večina športnih prireditve je v nedeljo popoldne. Takrat se zgodi, da je po več prireditve hkrati, čez denar pa je praznina. In kaj naj v tem času delamo?«

»Torkove tribune so nas navdušile. Tam je tudi zahteven poslušalec prišel na svoje. Toda tudi tam so se začeli pojavljati razni tipi, ki so motili program in poslušalce. Zakaj ne bi večkrat organizirali podobne razgovore, kot je bil ta zadnji o kulturi. Javno in neposredno, obenem pa zanimivo zveš in slišiš o problemih, ki tudi tebe tarejo. To so poskušili tudi v klubu. V začetku nas je bilo mnogo, toda zaradi motilcev se to število krči. Sami smo krivi, da ne znamo ukrotiti teh ljudi, toda zakaj bi naj koga krotil jazz?«

»V Celju pogrešamo pestrih kulturnih prireditvev. Nas mlade ne zanimajo toliko materialni pogoji teh prireditvev, temveč vsebine.«

»Zakaj nam ne omogočijo na primer eno operno predstavo? V svojem življenju sem poslušal in gledal samo eno operno predstavo, pa sem bil navdušen. V mojem žepu pa je premašo cvenka, da bi se peljal v Ljubljano na predstavo.«

»Mene moti, da nas nihče nikoli ne vpraša, kaj si želimo. Vedno

nekdo »od zgoraj« skrbi za vsebine in način naše zabave. Verjamete, da nam je potem ta zabava tuja, ker je ne doživljamo. Tudi programe za izvenšolski pouk, krožke in predavanja nam drugi sestavljajo. Počisto so ta nezanimiva. Kritizirati je zelo težko, da nas nihče nikoli ne vpraša, kaj si želimo. Vedno

skih urah, (pozneje sem zvedel, da niso bili niti preveč navdušeni nad tem, da jim je odpadel pouk!) v nevezanem razgovoru poskusili zabeležiti vse probleme, za katere menijo, da so posredni vzrok za nezajteresiranost in nezadovoljstvo mladih v Celju, ki se nato pojavila v raznih, tudi v problemskih oblikah.

Strah, da ne bom uspel v tako kratkem času brez predhodnih priprav dojeti in doziveti, predvsem pa verno razumeti vprašanja, je bil po nekaj minutah mimo, ker so sami drugi drugega dopolnjevali, tolmačili ali pa celo zanikal. Zaradi izredne pestrosti in razdrobljenosti pogojev ter razmer, za katere oni menijo, da so bistvenega pomena za mlade, bom posredoval samo tista, ki so vezana na vprašanja, zaradi katerih smo imeli razgovor.

Kot prvi se je oglasil fant, za katerega kaže, da je njegovo mnenje v razredu upoštevano. Stoeč v predzadnjem klopi je načel vprašanje zavrnjenega življenja v Celju.

Pogrešam zabav, na katerih bi se lahko »prezracil«. Tako pa mi mladi lahko obiskajo samo ples v Narodnem domu, kjer bi se naj zavabili ob vedno istih melodijah v vedno istem krogu ljudi. Osebno ne maram uokvirjenih plesov in ne prireditvev, ki so vsebinsko osirošene. Želim si zabav, na katerih bi bilo poleg plesa še možnost razgovorov, spoznavanj novih ljudi, izmenjava mnenj o vsebinsko različnih problemih.«

Njega je dopolnil fant, ki je sedel nekaj klopi pred mano:

»Na te plese prihajajo razni tipi, ki v svojem primitivizmu z raznimi izpadi krnijo še te, tako redke zabave. Organizatorji teh v podobnih plesov ne poskrbe za to, da na takšne prireditve ne bi imeli vstopa ljudje, ki prihajajo tja zaradi marsičesa drugega, ne pa zradi zabave in plesa samega.«

Poglejte, kako dolgo smo čakali na naš klub! Mi smo si zamišljali, da bo klub res predstavljal prostor, v katerem bomo našli zabavo tak-

nekdo »od zgoraj« skrbi za vsebine in način naše zabave. Verjamete, da nam je potem ta zabava tuja, ker je ne doživljamo. Tudi programe za izvenšolski pouk, krožke in predavanja nam drugi sestavljajo. Počisto so ta nezanimiva. Kritizirati je zelo težko, da nas nihče nikoli ne vpraša, kaj si želimo. Vedno

metrov izkopa. Obrnilj so se s prošnjami na podjetja — in uspeli. Ta nekaj, on nekaj in so v kratkem času zgradili vodovod. Preložani so se moralni lepo obrisati pod nosom. Tako kot že od nekdaj so tudi sedaj moralni po vodo na Papek, tri sto metrov daleč do najbližje domačije. Pol naselja pa je hodilo po vodo k Curgli.

Preložani so vsak dan zrli čez dolino preko rimske ceste v Pristavo, kjer so imeli vodovod. Pa so se možakarji zmenili: za vodovod nimamo dovolj denarja, pa dajmo najprej urediti cesto. V Spodnje Prelog vodi namreč samo ena cesta. Kolovoz, bi lahko rekli. Ali pa kot pravi Jože: »Imeli smo cesto, po kateri smo vozili s tremi pari volov. En par je vlekel voz, drugi tovor, tretji pa vse skupaj, če se ni blatu izgubil...«

Ko je cestno podjetje delalo cesto v Zreče, so zbrali denar in naročili buldožer. Za buldožerom so se lepo razvrstili, starci in mladi in »udri...« Po nekaj dneh trdega dela so si uredili cesto. Danes se lahko z avtomobilom pripelje do sicerne hiše brez težav. Potem so nekaj časa mirovali. Zatem so znova začeli snovati. Znova so začeli zbirati podpise in denar. Naročili so načrt, ga z zbranim denarjem plačali, zatem so začeli. Ota Ravnaka, ktor je člana režijskega odobra za gradnjo vodovoda so poslali na občino. Zmenili so se, da bodo gradili po etapih. Pred tem

TOREJ KDO STE, HULIGANI?

»Predolgo smo čakali na torkove tribune, na klub, čakamo na predvitev. Ze prej bi morali razmre urejevati, pa ne bi bilo problemov. Sicer pa ni vsak frajer v huligan, ki stoji ali pa sedi v Mignonu ali v Espressu.«

»Potem takem smo v bistvu vsi frajerji, ker nas veliko nosi dolge lase, kavbojke in stoji na cesti.«

Bojim se na glas povedati:

to je narobe, čeprav vem, da imam prav. Bojim se zato, ker se kritika draga placi. Mogoče nimam prav, toda vcepili so mi občutek, da jih bom dobil nazaj — od zgoraj, zato sem raje tiho...«

»Zakaj nam na naša vprašanja ne odgovarjajo? Med nami je malo govornikov, zato nam lahko vsak odpravil, toda dovolj je fraziranja, silf smo fraz. Fraze, fraze in fraze, tu iščemo vzroke, zakaj je mladina takšna. Iz protesta do teh večnih frazirij in vodenih razprav, ki ne vodijo nikam. Mi smo željni znanja v kačnoliki obliki, željni zdravih zabav. Peščica teh neuravnovesnih in bednih eksemplarjev ne predstavlja družbenega problema, ker se s svojim vedenjem in življenjem sami onemogočajo.«

»Veliko je odvisno od vzgoje, če nimaš urejenega doma, če si prepričan samemu sebi in družbi na cesti, verjetno res zaideš. Toda, kje je ob tem širša družba in mladinska organizacija? Poglejte, koliko mladih prihaja iz bratskih republik! Zdi se mi, da prihajajo sami najslabši, ki tu nadaljujejo z življenjem, ki ga tam niso mogli in niso smeli. Bil sem v Srbiji, pa nisem nikjer srečal takšnih izpadov in ljudi. Tu jim ne smeš nicesar reči, ker žališ bratstvo in ne vem še kaj, kar pa ni res. Res je, da so jih take naredile neurejene razmere.«

»V prostem času, ko se nimam kam dat, rad hodim po cestah, toda samo zaradi tega še nisem huligan. Zamerjam pa mladim, ki sedajo po lokalih, da se človek boji, da ne bodo strohneli. Od česa ti ljudje živijo in kaj delajo, ne vem. Toda tudi ti še niso frajerji in huligan. Mnogo je teh, toda probleme ustvarjajo oni drugi, ki po-

cestah ustavljajo ljudi, delajo ne rede in motijo ostale občane. Teh je pa le malo. To so osirotelci eksemplarji, več ali manj duševno neuravnoveseni, ki poskušajo na primitiven način vzbujati pozornost, kar jim žal uspeva.«

»Kot je kolega povedal, pa moremo za te problematične mlade ljudi iskati vzroke njihovega početja v razmerah, kjer so se vzgajali. Starši pogosto po krivljenem vztrajajo na prireditvah, ki nosijo samo zunanjji pečat »organiziranost.« Če bi pa imeli veliko organiziranih prireditiv, ne bi prihajalo do tega, ker bi se mladina lahko z marsičem zaposlila.«

»Kaj naj delamo v prostem času in oni drugi ves dan? Ves dan ne moreš stati pred lokalom, kam naj gre?«

»Kolega je prej rekel, da je premo raznih tekmovanj. Lani so organizirali akcijo: vsi se naučite plavati. Ne boste verjeli, da se je prijavil samo en fant, čeprav je bilo po cestah ogromno fantov, ki niso vedeli, kam s sabo, plavati pa tudi ne.«

»Točno, sami smo krivi, da je marsikaj tako kot ne bi smelo biti, sami pa se ob tem samo zmrdujemo. Toda za reševanje in izvenšolsko dejavnost imamo premo časa.«

»Huliganov v Celju ni! Ta peščica postopačev ne bi smela predstavljati problema, če bi bili vsi drugi v redu. Predvsem pa, če se ne bi ozirali na njihove bolne ideje. Tako pa s svojimi bedrijami uspevajo pritegniti pozornost, to pa je njihov cilj.«

»Zakaj ne bi v naši državi za takšne tipe zgradili posebno tovarno, v kateri bi moralni delati in v kateri bi povzročali manj težav in škode, kot jo povzročajo sedaj. To bi bilo za njih najboljše zdravilo; če že ni družba toliko močna in zdrava, da bi jih sama onemogočila.«

»S frazami se ne da vse urediti. Mi mladi smo siti večnega fraziranja in zvodenih razprav. Zato je tudi toliko mladine, ki ne gre več na razna predavanja, sestanke in podobne shode.«

*

Tako beseda mladih, ki vsekakor osvetjuje odgovor na zastavljeni vprašanje, seveda z njihove plati. Kakšna pa so mnenja pristojnih činiteljev — o tem pa prihodnji.«

»Premisljali smo, so dejali Pristavčani, »lahko nam zmanjka vode, ko ste vi vaš vod priklučili na našega.«

»Pa kako bi naj voda raje teklia v hrib kot pa v dolino?« so me spraševali Preložani. »Mi smo na hribu, oni pa v dolini.«

Zrl sem v te od vetra in mraza ožgan obraze, ki so se zbrali pri Janezu Gostiju. Tu je bil zbran skoraj ves odbor: Ravnak, Kvas, Goste... Besedičili smo dolgo v noč. Morali bodo izkopati 3.030 metrov, od 80 do 200 centimetrov globoko, da bi lahko vse domačije imelo vodo. To niso mačje solze. Predračun za vodovod je znašal pred reformo preko 8 milijonov dinarjev. Polovico so že naredili. Spraševal sem jih, kako bodo vnaprej.

»Tako kot sedaj. Volje je mnoho, računamo še na pomoč občine. Konus nam je že objabil pomoč, računamo še na Lip, zreško kovaško industrijo, Kostroj...«

Bila je debela tema, ko sem se odpravil v dolino, zgoraj pa je še vedno migljala petrolejka, Retuznik je urejeval priklop. Malo pred tem sem slišal: STRIC JOŽE, SPUSTITE VODO, DANES BOMO RIBALI...«

J. Sever

SP. PRELOGE

Želje z možnostmi

V zadnjem obdobju preteklega leta je bilo v nekaterih krajevnih skupnostih žalske občine zelo živahno. Občani številnih predelov te razsežne komune so z najrazličnejšimi oblikami sklenili sami rešiti nekatere pereče komunalne probleme. Tako so v krajevni skupnosti Gomilsko na referendumu izglasovali samoprispevek za asfaltiranje ceste, podobno odločitev pa so sprejeli tudi za gradnjo mostu v Šeščah, za asfaltiranje ceste v Rojah; samoprispevek pa so sklenili plačati tudi v Andražu.

Zanimivo je, da je taka pripravljenost mnogo večja v obrobnih predelih kot pa v industrijskih središčih. Občani so zato tudi na zborih občanov in konferencah Socialistične zveze odločno poudarili, naj v prihodnjem obdobju tudi sredstva iz občinskega proračuna usmerijo predvsem na tista področja, kjer so ljudje že doslej s svojim lastnim delom in prispevki pomagali pri reševanju skupnih problemov.

Kljub tem lepim uspehom pa krajevne skupnosti v žalski občini še niso zaživele tako kot bi mo-

rale. Največja ovira pri njihovem delu je še zmeraj materialno vprašanje, saj se je to prav v času formiranja krajevnih skupnosti in v prvem obdobju njihovega delovanja še poslabšalo. Devetnaštirje krajevnih skupnosti, kolikor jih na območju žalske občine deluje, je v preteklem letu dobito le devet milijonov dinarjev, čeprav je bilo predvideno, da bodo dva odstotka od čistega dohodka delovnih organizacij razdeljeni glede na število prebivalcev — med krajevne skupnosti. Ta akcija pa ni uspela predvsem zaradi slabih pogo-

jev gospodarjenja v začetku preteklega leta. Upajmo, da se bodo letos stvari premaknile na bolje, saj v nekaterih delovnih organizacijah (Kmetijski kombinat, tovarna nogavic Polzela) že resno razmišljajo o neposrednem finančiraju tistih dejavnosti v krajevni skupnosti, ki so zanimali za delovno organizacijo, člane kolektiva in tudi za ostale občane.

Druga slabost v delu krajevnih skupnosti so njihovi programi, ki so nerealni — v mnogih primerih zajemajo kar vse želje občanov. Ker pa jih seveda ne morejo realizirati, vnašajo neizpolnene obljube med občane, nezadovoljstvo in kasnejne tudi neprizadetost. V programih tudi ni dovolj zajeta vloga in mesto krajevne skupnosti v sistemu samoupravljanja, temveč so le-te ponekod kar nadaljevanje krajevnih občin. Krajevne skupnosti bi morale imeti tudi pregled nad delovanjem delovnih organizacij svojega območja. Ceprav je ta naloga zelo delikatna, pa bi krajevni skupnosti le ne smelo biti vseeno, kako je organizirana preskrba v kraju, kako dela obrtni center itd. Okrejeti pa bi morali tudi povezavo s Socialistično zvezo, Zvezo komunistov na terenu in seveda tudi z občinsko skupščino.

V zvezi z delovanjem krajevnih organizacij Socialistične zveze pa tole: ponokod se Socialistična zveza preveč spušča v operativno reševanje nekaterih problemov in s tem že nekako zaide na področje delovanja krajevne skupnosti. Tako dokaj napačno pojmovano sodelovanje je pogosto predvsem v tistih krajih, kjer so sveti krajevni skupnosti kadrovski šibki in se v svojih nalogah še niso najbolje znašli.

Ceprav nekaterih uspehov krajevnih skupnosti ne gre zanikati, pa vendarle prav ti dokazujejo, da smo še na začetku uveljavljanja vseh tistih možnosti, ki nam jih krajevne skupnosti kot oblika samoupravljanja nudijo.

I. B.

Zbori volivev

Prihodnji teden bodo na območju žalske občine zbori volivev — prvič v letošnjem letu. Zanimiv dnevni red, ki so ga že določili, objubljiva tudi živahno razpravo, saj bodo občani tokrat obravnavali odlok o pril-

spevkih in davkih, zakon o zdravstvenem zavarovanju kmetov, zakon o gozdovih itd. Ob tej priložnosti bodo predlagali tudi sodnike poročnik in govorili o volitvah v skupnosti kmečkih zavarovancev.

Kdo naj gospodari

V teh dneh je na območju občine Slovenske Konjice več razprav o novem načinu gospodarjenja s stanovanjskimi zgradbami v družbeni lasti. Tako so predlagali, naj bi upravljanje teh objektov prevzelo eno od komunalnih ali gradbenih podjetij. Nasprotniki tega predloga pa menijo, da naročanje

in izvajanje ter kontroliranje izvedbe v enem podjetju ne bi bila garancija za uspešno gospodarjenje. Po dosedanjih razpravah so deč, bodo ustanovili samostojno podjetje, ki bo gospodarilo z vsemi stanovanji v družbeni lastnini.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE KRŠKO

Razprava pri 9.točki

Seja je sicer živahno potekala, saj je bilo na dnevnem redu kar 17 točk, ki so vse več ali manj zaslužile pozornost. Ne moremo pa trditi, da je bila tako dobra tudi udeležba.

Odlok o komunalnih storitvah in soglasje na cenam za vodo, kanalizacijo, odvoz smeti, tehtanje na javni tehnici, tržne pristojbine in pogrebne usluge, je bil sprejet, vendar z nekaterimi dopolnitvami. Odborniki niso soglašali s predlogom, naj bi zaračunavali najemnino za grob tudi za prvo desetletje. Menili pa so, da je cena za odvoz smeti sorazmerno nizka.

Kazalo je, da je sprejetje predloga odkola o obvezni tuberkulinizaciji goveje živine v občini zgolj formalna potrditev. Nepričakovano pa je sprožil razpravo predlog, s katerim naj bi lastniki živine morali plačevati za tuberkulinizacijo 500 dinarjev po glavi. Razpravo so morali odložiti za dobro uro, dokler niso prišli na sejo predstavniki veterinarske postaje, ki so z dokumentacijo pojasnili utemeljitev predloga. Sele takrat so odborniki glasovali za odlok.

Posebno poglavje dnevnega reda, pa tudi same razprave je bila 9. toč-

Kako zagotoviti turizmu sredstva Laško potrebuje hotel

Z razvojem gospodarstva se v laški občini nenehno razvija tudi turistični promet. Iz leta v leto je zmanjšanje za letovanje v Laškem in Rimskih Toplicah večje in leta v leto obe zdravilišči pridobivata na pomenu.

Tudi v laški občini pri usmerjanju turizma odločno pomagajo turistična društva. Opravljajo evidenco gostov, tuje valute, prodajajo spominki, sprejemajo rezervacije sob pri zasebnikih, prirejajo izle-

če, posredujejo, informacije, opravljajo turistično propagando itd. Podatki turističnega društva Laško nam povedajo, da je v preteklem letu obiskalo Laško 4970 domaćih gostov, nočnin pa je bilo 84 tisoč 247. Lani pa je bilo v Laškem tudi 717 tujih gostov, ki so imeli 5053 nočnin. Torej je vsak domaći gost prebil v Laškem povprečno 17 dni, vsak tujec pa povprečno 7 dni.

Da bi turizem v laški občini še močneje razvili, bo treba več pozornosti posvetiti turistični propagandi, omogočiti gostom več razvedrilu, predvsem pa dokončati cesto Rimsko Toplice-Zidan most, ki bo v Laško prav gotovo pripeljala veliko gostov. Povečati bo treba tudi število ležišč in izpopolniti opremo gostinskih obratov, ter začeti z investicijami v turistične objekte.

Turistično društvo Laško je tudi letos — kot lani — organiziralo praznik piva in cvetja. Prireditev je dobro uspela, priporočila pa je tudi k večji afirmaciji Laškega.

Sibka stran laškega turizma pa je še zmeraj gostinstvo, saj nekateri gostinski lokalni v občini niso primerno urejeni. Laško potrebuje nov hotel, pa tudi dosedanje gostinske lokale bo treba preuredit. Predvsem pa bi moral biti paziti na čistočo mesta, ki marsikje nista kot bi morala biti.

S. S.

PRESTAVITEV POSTAJE

V Loki pri Zidanem mostu naj bi prestavili postajališče avtobusne proge BREZICE—CELJE. Potnikom je nameč prav nerodno, ko se avtobus, ki ima ugodno vezvo Celja s Posavjem, ustavlja v Loki, ravno na ovinku, kjer je trgovina, kar je tudi lahko nevarno. Avtopodjetju v Celju bi priporočali, na željo potnikov, da bi prestavili postajališče na trg, kjer je več prostora, pred občinsko hišo. Saj to ni tak predlog, zato upamo, da bodo z razumevanjem lahko ugodili. Na trgu je tudi lažje čakati na prihod avtobusa.

kakšno obratno zdravstveno ambulanto, da bi tako vsaj delno nadomestili zdravstveno postajo.

CELJSKI TRG

Zelenjave primanjkuje

Razen tega, da so cene za okrog štirideset odstotkov višje kot so bile takrat, je celjska tržnica v tem času prav takšna kot je bila lanskega januarja. Pusta, prazna, le okrog devetih zjutraj se po njej sprehodi nekaj redkih kupcev in še redkejih prodajalcev. Tudi izbira ni kdo ve kolikšna, saj poleg kisle repe in zelenjave kaj posebnega dobiti. Le »Agropromet« in kmetijski kombinat Zalec sta v svojih stojnicah zagotovila nekoliko pestrojšo izbiro, saj je na prodajnih mizah tudi nekaj zelenjave in — veselo dejstvo — precej lepega južnega sadja. Tudi jajc je nekaj več kot prejšnje dni, pa tudi po devet kovacev jih ne prodajajo več. Cudno, zdaj se nam zdi sedemdeset dinarjev že kar zmerna cena! Ostale cene pa so takele: kislo zelje je po 160 dinarjev kilogram, glavnatno pa po 80 do 120, kisl repa po 140, rdeča pasta pa 200, fižol pa 250 do 350 — nizek, visok pa je po 350 do 400 dinarjev. Ceprav je bilo prejšnje dni na tržnici precej solate, jo je zdaj zmanjkal, saj je nenadni mrz v Dalmaciji skoraj povsem uničil sicer lep in bogat pridelek. Na tržnici je zdaj nekaj motovilca in radiča po 1000 dinarjev, sicer pa preskrbe z zelenjavo ne moremo pohvaliti. Perutnine je bilo doslej dovolj, saj je kmetijski kombinat vsako soboto pripeljal na tržnico žive piščance, v soboto pa so s to prodajo končali.

Pomaranče so po 450 dinarjev, banane po 500, ananas po 600, in datelji po 820.

GIBANJE PREBIVALSTVA

Od 1. 1. do 8. 1. na območju žalske občine rojstevni bili.

Poročili so se:

Franc Zeleznik, traktorist iz Spitaliča in Alojzija Kristovič, poljedelka iz Vranskega; Milan Korun, traktorist iz Trnave in Marija Kocian, operacijska strežnica iz Šikol pri Ptiju; Anton Trnovšek, mizar iz Gotovelj in Antonija Vinder, pom. vzgojiteljica iz Zgornjih Roj; Jakob Gačnik, delavec iz Luter pri Sentjurju in Terezija Cremožnik, gospodinja iz Spodnjih Grušovlj.

Umrl so:

Elizabeta Kovšak, stara 90 let, preuzitkarica iz Zg. Roj, Pavla Kraser, stara 74 let, upokojenka iz Zalca, Pavla Oblak, stara 42 let, keramička slikarka iz Zabukovice, Frančiška Goršek, stara 77 let, gospodinja iz Migojnici, Franc Čuš, star 74 let, upokojenec iz Zalca, Ivan Matko, star 68 let, upokojenec iz Brode.

REKAPITULACIJA DO SE Ž K O V

MLADINSKEGA PEVSKEGA FESTIVALA

Festivalsko mesto Celje odpira vsako drugo leto vrata mladinskemu srečanju najboljših zborov Slovenije in Jugoslavije. Hkrati se razvija polagoma tudi v mednarodni obseg. Prvenstveni pomen teh prireditev je dvig in širjenje pevske mladinske kulture, v drugem planu pa ne smejo prezreti pomena za reputacijo Celja in turistično propagando za naše območje.

Lanski celjski festival je lepo izvenel. Nastopi, tekmovalni koncerti posvetovanje glasbenih strokovnjakov, vse se je odvijalo po organiziranem načrtu. Glavni tajnik Jurča Vreže je sedaj izdal festivalski bilten: Misli o pomenu mladinskega zobra, mnena strokovnjakov, odmev kritike v časopisu, pisma festivalu in zaključni statistični podatki. Marsikaterje posameznosti bodo zanimali za naše bralce mimo strokovnjakov.

»Kar so dosegli vaši mladi pevci, je napravilo name globok vtis. Da so Slovani po naravi muzikalni, sem že vedel. Da pa pojo vaši mladinski zbori s tako odlično glosovno kulturo in oblikovalno silo, da pojo vse na pamet, ubogajo dirigenta na najrahlješi gib, da tako sledi njegovemu volji in najgloblji vsebinidelna, da so s tolikšno povezanostjo pri stvari, da tako fanatično ljubijo glasbo in zastavijo zanje vse, to je bilo vendar zame veliko preseñejenje...« (Dr. Rudolf Schoch, Zürich, evropsko priznani švicarski glasbeni pedagog). Sorodne izjave so poslali MPF še drugi: Zoltan Kodaly, Budimpešta, gotovo eden največjih komponistov in glasbenih pedagogov, dalje prof. Erzabeth Schönny, Bratislava, Truda Reich, Zagreb, Mladen Požaić, Sarajevo in S. Stajić, Beograd. Naši novinarji pa so priobčili tehtna poročila v dnevnem časopisu: »Celjski teden, Večer, Ljubljanski dnev-

A. S.

To je le skopa slika, ki naj nas prepriča, kako pomembno je s temi naporji nadaljevati za zdravo rast naše mladine in njene vključitve v pravo kulturo. In ne nazadnje naše mesto postaja od festivala do festivala v zamejstvu vse bolj znano in cenjeno.

Na prihodnjem plenumu občinskega odbora Socialistične zveze v Žalcu bodo med drugim razpravljali tudi o predlogu tez spremenjenega statuta organizacije SZDL.

Predsedniki občinskih odborov organizacije Socialistične zveze na območju nekdanjega celjskega okraja pripravljajo v teh dneh posvetovanje, na katerem naj bi se dogovorili

Statut SZDL

za skupna stališča in predloge k spremembam statuta organizacij Socialistične zveze. Vsekakor koristno posvetovanje, ki bo razprave o vlogi in mestu Socialistične zveze bistveno obogatilo.

V četrtek popoldne je bilo v Žalcu posvetovanje o vlogi in delu krajevnih skupnosti. Razgovor je sklical občinski odbor Socialistične zveze,

SLOVENSKA IN KRAJEVNA KULTURA

TOKRAT GLEDALIŠČE, GLASBA, LIKOVNA UMETNOST IN DELASKI ODER

Prejšnji torek je celjska delavska univerza pripravila v svoji tribuni razgovor o kulturni problematiki. Nanj je povabilo vodjo kulturne panorame RTV Ljubljana Sandija Čolnika, rektorja AGRFTV Filipa Kumpatoviča Kalana in domače ali vsaj do nedavna domače — kulturnike Bruna Hartmana, nekdanjega upravnika SLG Celje, Slavka Belaka, zdajšnjega upravnika SLG Celje, Jura Kislingerja, upravnika Likovnega salona (in vmesnega upravnika SLG Celje), prof. Egona Kuneja, ravnatelja glasbene šole, Toneta Zorka, predstavnika delavskega odra, Borisa Strohsacka, predsednika sveta za kulturo in znanost ObS Celje in Damjana Brvarja, predsednika občinskega odbora Zveze kulturno-prostvenih organizacij v Celju.

V ospredju razprave je bila — kar moremo videti že glede udeležencev razgovora — gledališka problematika. Na vprašanju Sandija Čolnika sta odgovarjala sprva Bruno Hartman in Juro Kislinger, ki sta skušala razložiti razvojno pot celjskega gledališča in iz nje utemeljiti tudi trenutno situacijo, ki se je pokazala v številnih odhodih dosedanjih gledališčnikov v druge hiše. Slavko Belak, zdajšnji upravnik SLG Celje, je v določenih točkah oporekal trditvam in je navedel v prilogu svojega zagovora zapis, ki je vklesan nad stopničnim obokom pod foyerjem: Po živi, in skupni volji Celjanov... (glej kliše!).

ODMEVI

Po končani tribuni smo naredili malo anketo med udeleženci, da bi ugotovili, kaj misijo ne samo o razgovoru za mizo, marveč o celjskih kulturnih problemih sploh. Ti problemi, kot vemo, so namreč dokaj aktualni in pereči, po reformi morada še bolj kot poprej.

**VOJNA VELJAČA
PROSTROJE DNEVNIK
ZVEZE KULTURE
POŠTEVNO**

Vprašanje se je torej glasilo:

— Kaj sodite o tribuni in o problemih celjske kulture?

Anton Konica, uslužbenec: — Tribuna ta ima pred drugim to prednost, da nam, kar vemo že, ponovno daje vendar...

Ivan Močnik, uslužbenec: — Občutek imam, da imajo kulturni problemi v Celju preveč POSLU-

SPET DEZINFORMACIJA V »LEPEM MESTU«

Glasilo Olepševalnega in turističnega društva Celje — LEPO MESTO — je v 3. številki V. letnika od 28. 12. 1965 na 17. strani objavilo pod šifro »Dr. P.« (sicer prav prijetno informacijo »Muzejska zbirka Laško«, vendar spet s tisto NERESNICOM, mimo katere podpisani ne morem molče).

Tako se glasi:

»Muzejska zbirka v Laškem hrani tudi oljnate slike Jožefa Bilgerja, začetnika hmeljarstva v Savinjski dolini, in njegov grb iz l. 1864.« (Podčrtalo: Jaka Slokan!)

Za zdaj samo toliko:

1. Zbirka hrani le reprodukcijo (barvno) portreta v olju domnevnega Jožefa Bilgerja in ne oljnatih slik!

2. Jožef Bilger ni začetnik hmeljarstva v Savinjski dolini!

Isto glasilo objavlja v isti številki na 9. strani tudi članek »Dva zbornika — dve podobi iz iste regije« pod šifro G. G. V njem avtor napoveduje CELJSKI ZBORNIK 1965, v katerem bo objavljeno med drugim tudi moje kratko BERILO O HMEJLU.

V tem izvlečku obveščam bralce o vsem kar je dosedaj preverjenega o Jožefu Bilgerju in miniaturni barvni reprodukciji nekega portreta, s katerim v MUZEJSKI ZBIRKI v Laškem že desetletja zavajajo obiskovalce v zmotu.

Prav zavojilo tega moram že zdaj opozoriti na gornjo dezinformacijo, ki jo na nesrečo ponavljamo že več kot pol stoletja. Hkrati pa napovedujem nove izsledke glede na preteklo pačenje slovenske gospodarske zgodovine in znotraj nje — hmeljarstva.

Se za konec! Kar zadeva »Mnogo hrupa za nič« v isti številki LEPEG AMESTA, zagotavljam še nekoliko prahu za nekaj!«

Jaka Slokan

vprašanja, vendarle ni zadovoljil vseh, kajti mnogi bi želeli srečanje v širši sestavi, torej tudi z drugimi področji kulturnega življenja. Delavska univerza obljublja, da bo v prihodnjih tednih pripravila še podobne razgovore z drugimi kulturnimi institucijami in verjetno se bo teh udeležilo prav toliko poslušalcev kakor tokrat.

Prav zaradi številnega obiska si upamo ob zaključku zapisati domnevo, da se Celjan živo zanimajo za kulturno življenje, vendarle bi morale posamezne kulturne institucije — če si hočejo zagotoviti reden obisk in navezanost občinstva na svoje prireditve — zagotoviti tudi pristnejši pristop in kontakt z občinstvom. Kulturni razgovor na tribuni DU je bil prvi tovrstni korak verjetno pa lahko pričakujemo prej ko slej se podobno srečevanje z ljudmi, saj kultura, najsi pokrajinska, republiška ali krajevna, je vendarle namenjena ljudem in bi morala z njimi živeti, jih oplajati, navduševati in voditi v življenju.

Silva Vončina, uslužbenka: — Kulturni problemi me zanimajo, rada pa bi, da bi bilo čim manj težav pri njihovem reševanju.

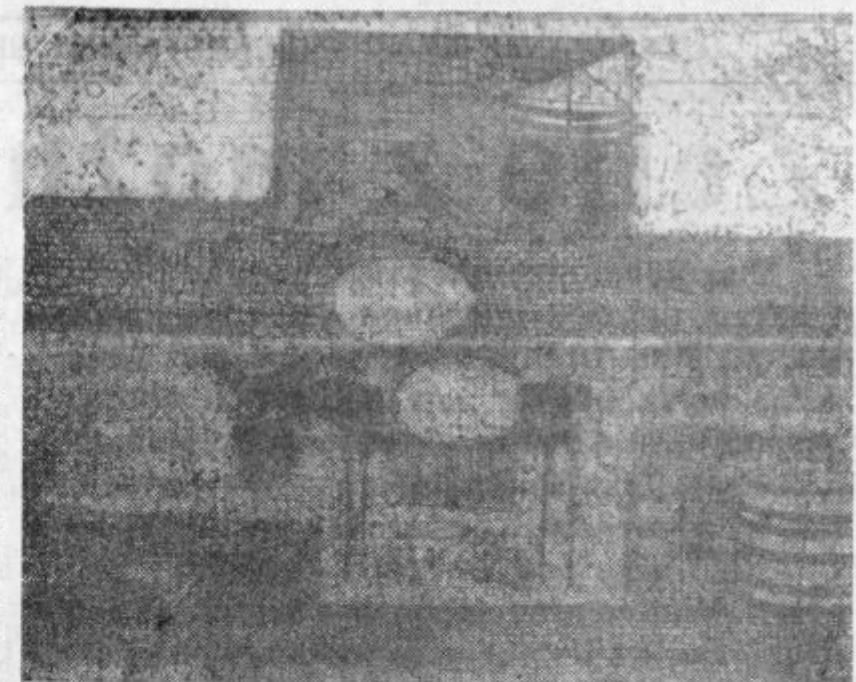
Marija Pangert, uslužbenka: — Mislim, da je bil razgovor zelo aktualen in potreben.

M. S., dijakinja: — Tribuna mi je ugajala. Vidim, da je veliko problemov.

Peter Hrast, uslužbenec: — Dobro je bilo, kar smo slišali, dobré pa bi bili tudi konkretni rezultati.

Janez Ogrinc, uslužbenec: — S tribuno sem zadovoljen, moti me samo to, da o problemih preveč govorimo, premalo pa jih rešujemo.

Vladimir Makuc: Motiv iz Makedonije. Barona jedkanica in akvalinta (Ljubljana 1962)

V PRIHODNJIH DNEH BO KOMISIJA ZVEZNE SKUPŠCINE RAZPRAVLJALA

O financiranju izobraževanja

VSE KAŽE, DA JE BILA RAZPRAVA RAZMEROMA ZOŽENA

V zadnjem mesecu so se v raznem tisku pojavili sestavki o predlogu zakona za financiranje izobraževanja in v vseh je bilo očitno, da je rok za razpravo preveč krat — bil je namreč določen do 7. januarja. Komisija Zvezne skupščine se je sicer 7. januarja sestala in začela obravnavati predloge, vendar se je hkrati odločila, da bo podaljšala rok za dostavo predlogov do 15. januarja. Ta rok je torej tik pred nami in zato smo se odločili, da pozvemo, kako so v Celju in okolici obravnavali predlog zakona o izobraževanju.

Ob tem smo odkrili, da je o predlogu razpravljal Občinski odbor Zvezne sindikatov v Celju dne 18. decembra lani na svojem razširjenem plenumu. Cetudi ne moremo trditi, da bi ta razprava zajela najširši krog, saj so bili navzoči samo nekateri predstavniki šolskih kolektivov, je vendarle zadovoljila do določene

mere. Zaključki plenuma so namreč:

— da bi moral zakon vsebovati samo okvirne določbe, ki bi omogočale republiškim dopolnila glede na specifičnost potreb in usmerjenosti vsega izobraževanja;

— da bi morali v prispevku za izobraževanje, ki bi naj temeljil na določenem odstotku bruto dohodka, vključiti tudi dohodek kmetijskih pridelovalcev in raznih svobodnih poklicev;

— limit prispevka naj ne določa zvezni zakon, temveč bi ga moral prepustiti republikam;

— glede formiranja strokovnih skladov bi morala obstajati določena prožnost, da bi mogli namreč prosti formirati sklade za določene stoke strokovnega izobraževanja, hkrati pa bi naj zakonsko dovoljevali prenašati sredstva iz strokovnih skladov v teritorialne, v kolikor ne bi bili izkorisčeni v strokovnem področju.

Eno osnovnih vprašanj kulturnih domov je njihovo redno vzdrževanje, ki je povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Na seji občinskega sveta kulturnih organizacij v Slovenskih Konjicah so obsirno razpravljali o objekti, ki jih uporabljajo Svobode in prosvetna društva za svoje redno delovanje. Večje prostore imajo sicer le v Slovenskih Konjicah, Zrečah, Vitanju in v Ločah, medtem ko v ostalih krajev društva gostujejo na šolah in v drugih podobnih prostorih.

Eno osnovnih vprašanj kulturnih domov je njihovo redno vzdrževanje, ki je povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Zato so na seji upravičeno pred-

lagali, da bo potrebno za te objekte v prihodnje zagotoviti sredstva in njihove vire za samo vzdrževanje stavb, glede upravljanja pa, da bi to morali prepustiti uporabnikom prostorov. Na predlog podpredsednika občinske skupščine tovariša Jančiča so sklenili, da bodo v kratkem to področje podrobnejše analizirali in skušali najti v posebnem razgovoru ustrezne rešitve.

Na seji so razpravljali tudi o nekaterih organizacijskih zadevah občinskega vodstva in posameznih društva, ki jih povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Zato so na seji upravičeno pred-

lagali, da bo potrebno za te objekte v prihodnje zagotoviti sredstva in njihove vire za samo vzdrževanje stavb, glede upravljanja pa, da bi to morali prepustiti uporabnikom prostorov. Na predlog podpredsednika občinske skupščine tovariša Jančiča so sklenili, da bodo v kratkem to področje podrobnejše analizirali in skušali najti v posebnem razgovoru ustrezne rešitve.

Na seji so razpravljali tudi o nekaterih organizacijskih zadevah občinskega vodstva in posameznih društva, ki jih povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Zato so na seji upravičeno pred-

lagali, da bo potrebno za te objekte v prihodnje zagotoviti sredstva in njihove vire za samo vzdrževanje stavb, glede upravljanja pa, da bi to morali prepustiti uporabnikom prostorov. Na predlog podpredsednika občinske skupščine tovariša Jančiča so sklenili, da bodo v kratkem to področje podrobnejše analizirali in skušali najti v posebnem razgovoru ustrezne rešitve.

Na seji so razpravljali tudi o nekaterih organizacijskih zadevah občinskega vodstva in posameznih društva, ki jih povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Zato so na seji upravičeno pred-

lagali, da bo potrebno za te objekte v prihodnje zagotoviti sredstva in njihove vire za samo vzdrževanje stavb, glede upravljanja pa, da bi to morali prepustiti uporabnikom prostorov. Na predlog podpredsednika občinske skupščine tovariša Jančiča so sklenili, da bodo v kratkem to področje podrobnejše analizirali in skušali najti v posebnem razgovoru ustrezne rešitve.

Na seji so razpravljali tudi o nekaterih organizacijskih zadevah občinskega vodstva in posameznih društva, ki jih povezano s precejšnjimi finančnimi sredstvi za različne izdatke od zavarovanja stavb do mnogih popravil. Društva za to lastnih sredstev običajno nimajo ali pa v zelo skromnem obsegu. Zato se sveda dogaja, da tudi del denarja, ki ga prejmejo v obliki dotacije, uporabijo za kritje stroškov, ki k sami dejavnosti zelo malo prispevajo. S temi sredstvi še daleč ni mogoče opraviti vseh vzdrževalnih del, zlasti večjih, kar povzroča, da je večina stavb v dokaj slabem stanju. Tako bi na konjiškem kulturnem domu morali nujno obnoviti streho in izvesti nekatera druga popravila, v Ločah je velik problem notranja opreme in ureditev dvoran, ki so jo pred kakimi 15 leti adaptirali iz nekdanje trgovine. Glede vzdrževanja so se se najbolj počivalno izrazili o Vitanju, kjer za to skrbi krajevna skupnost z vsemi gospodarskimi organizacijami.

Zato so na seji upravičeno pred-

lagali, da bo potrebno za te objekte v prihodnje zagotoviti sredstva in njihove vire za samo vzdrževanje stavb, glede upravljanja pa, da bi to morali prepustiti uporabnikom prostorov. Na predlog podpredsednika občinske skupščine tovari

VABIMO VAS NA IZLETE!

KOLEKTIVI: DRSALNA REVJA V CELOVCU V CASU OD 3. DO 20. FEBRUARJA 1966. OB TEJ PRILOŽNOSTI SI BODO UDELEŽENCI LAHIKO OGLEDALI TUDI VRBSKO JEZERO, GOSPOSVETSKO POLJE, DEZELNI MUZEJ V CELOVCA IN NEKATERE DRUGE ZNAMENITOSTI. SPREJEMAMO PREDPRIJAVE.

POSEBNA UGOZNOST!

KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI-

Posebna ugodnost za zaključek sezone!

1. DVODNEVNI AVTOBUSNI IZLET V TRST IN BENETKE! Cena potovanja vključno potni list 14.900 din.

2. ENODNEVNI AVTOBUSNI IZLET V TRST. Cena aranžmana vključeno potni list 5.200 din.

3. DVODNEVNI WEEKEND IZLET V BUDIMPEŠTA. Cena aranžmana 20.800 din, vključno potni list.

4. TRDNEVNI WEEKEND IZLET V BRATISLAVO, BRNO in DUNAJ. Cena aranžmana din 25.000 po osebi.

5. DUNAJ - Tridnevno avtobusno potovanje Cena aranžmana po osebi 19.500 din.

6. TRDNEVNI AVTOBUSNI IZLET - DUNAJ, BRATISLAVA, BUDIMPEŠTA. Cena aranžmana po osebi 25.600 din.

7. HOTELYMPIA 66 v Londonu od 21.-28. 1. 1966. Prijava do 4. januarja 1966.

8. 8. in 9. januarja smučarski izlet v Avstrijo z osebnimi avtomobili in avtobusom do MALLNITZA; smučanje na pobočju Lonze; prijava do konca decembra 1965.

9. ZDRAVNIKU S KOMPASOM BREZPLACNO V GRAZ!

Dne 19. februarja 1966 potovanje na ogled praktičnega prenosa iz operacijske sobe v dvorano na ekran — protvrd CIBE iz Beljaka. Polnilte s prijavami.

10. PROSVETA! ZA DLIJASTO POSEBNO ZNIŽANE CENE!

1-DNEVNI IZLET Z OGLEDOM CELOVCA GOSPE SVETE, VRBSKEGA JEZERA. CENA PO OSEBI din 3.200. — VKLJUCNO SKUPINSKI POTNI LIST. — PREVOZ BODO IZVRŠENI S 45 SEDEŽNIMI AVTOBUSI TIPO MERCEDES.

SOLE! Za Vaše šolske ekskurzije imamo pripravljene programe izletov po domovini — GORENSKA, PRIMORSKA, NOTRANJSKA, BELA KRAJINA, STAJERSKA. Nudimo Vam usluge po zelo znižanih cenah.

KOLEKTIVI: Poslužujete se naših kvalitetnih prevozov, ki Vam jih nudimo v času sezone po zelo znižanih cenah v najmodnejšem turistično opremljenih avtobusih tipa „Mercedes“.

KOMPAS CELJE sprejema do vključno 15. 1. 1966 prijave za DRALNO REVJO V CELOVCU!

PRED VSAKIM POTOVANjem ALI IZLETOM OBSCITE TURISTICO PODJETJE KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 23-50.

MALI OGLASI

PRODAM

Avtomobilni društvo Bistrica ob Sotli prodaja ohranjeno motorno kolo »Tomas-Puchs« 175 ccm. Javna dražba bo dne 6. februarja 1966 ob 8. uri v prostorjih Auto-moto društva v Bistrici ob Sotli.

Prašiča za zakol prodam (ca. 140 kg) — Murko, Trnovje.

Televizor RR v brzihibnem stanju prodam.

Naslov upravi lista.

Kravo, težko — vozno, dobro mlekarico prodam. Vprašali pri: Študentič, Nova vas — Sentjur.

Motorno kolo znamke »NSU — Maxi«, dobro ohranjeno prodam: Roman Romih, Prebold 101 (Savinjska dolina).

Rabljeno židno opiko prodam: Marija Pilh, Trnovje 8, Skofja vas.

Dvosedežni moped — dobro ohranjeno prodam za 190.000 din. Ogled pri vratarju Klavunc.

Hišo, dograjeno do temelja prodam na Mirni poti 8 v Celju. Naslov v upravi lista.

Kubinjsko poliščko prodam: Leopold Zavrsnik, Selce 14, Celje.

Betonko zarezno opiko prodam. Informacije: Drakšler, Celje, Dekova cesta 26.

Kravo smonafonko — vozno, dobro mlekarico prodam. Pirnat, Koroška cesta — Velenje.

Dve zimske gume za Fiat 750 prodam. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

Dekletu nudim stanovanje. Naslov v upravi lista.

Sobo iste mlajši uslužbenec. Naslov v upravi lista.

ZAPOLITEV

Intelikualna družina na Dunaju išče zdravo in zanesljivo gospodinjsko pomočnico (20 do 40 let) k dveh otrokom (6 in 1 leto).

Nastop službe čimprej. Pogoji ugodni, plača dobra, vesetransko zavarovanje in reguliran prosti čas. Ponudbe na naslov: RYDLO A.

1220 — WIEN XXII Stebenbürgerstrasse 48/1617/16 Osterreich.

Iščem gospodinjsko pomočnico: Stojan Ristić, Celje, Sernečeva 1.

Gospodinjsko pomočnico od 24 do 55 let, z znanjem kuhe spremjetna dve odzrasi oseb.

Plača dobra — lepa soba. Naslov v upravi lista.

RAZNO

Diplomirani pravnik z prakso v gospodarstvu

išče honorarno zaposlitev. Izdeluje, ozirno

maudi pomoč pri izdelavi raznih pravilnikov in statutov. Ponudbe pod »JANUAR«.

Fotograf išče lokal v Celju: Stojan Ristić, Celje, Sernečeva 1.

ZAHVALA

Primanjui dr. Rojeu, dr. Stroku, dr. Pilovič, sestram in strelnemu osebu kirurgične oddelki celjske bolnišnice želi srečno in uspešno novo leto — hvaljenje pacientka

Danica Slemenščka iz Črešnjice.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petak, 14. januarja ob 19.30:

D. Garrick — A. Smole: VARH — A. Medved: RENDEZ VOUS. Gostovanje v Velenju.

Sobota, 15. januarja ob 19.30:

D. Garrick — A. Smole: VARH — A. Medved: RENDEZ VOUS. Komédijski. Izven abonma. Vstopnice v prodaji na dan predstave dve urij pred pričetkom.

Nedelja, 16. januarja ob 10. urji:

F. Schiller: DON CARLOS. II. nedeljski dopoldanski abonma in izven.

Sreda, 19. januarja ob 9. urji:

F. Schiller: DON CARLOS. Zaključena predstava za Gostinsko šolo Celje.

Sreda, 19. januarja ob 15.30:

Anton Novakčan: VELEJA. II. šolski abonma in izven.

POZIV

K vložitvi prijav za odmero prispevka iz osebnega dohodka in prometnega davka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti in prispevka iz skupnega dohodka občanov (osebni dohodek).

ROK ZA VLOŽITEV PRIJAV JE 31. JANUAR 1966.

I. PRISPEVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA OD OBRTNE DEJAVNOSTI

Prispevki zavezanci zasebnega sektorja in zasebne pravne osebe, ki so v 1965. letu opravljale kakršnokoli gospodarsko dejavnost z namenom pridobivanja dohodkov, ali imeli dohodke od premoženja in premoženskih pravic, morajo zaradi odmere prispevkov vložiti davčne prijave na predpisanim obrazcu.

Zavezanci, katerim je bil v 1965. letu odmerjen prispevek po pavšalni letni osnovi, morajo prav tako vložiti prijavo o dohodkih, ki jih v 1966. letu predvlečajo in sicer v novih dinarjih.

II. PRISPEVEK IZ SKUPNEGA DOHODKA OBCANOV

Prijave za odmero prispevka iz skupnega dohodka občanov morajo vložiti vse vsebe, ki so v 1965. letu imele nad 2.000.000 dinarjev osebnih dohodkov (Uradni list SFRJ, št. 57/65).

Prijav za odmero davka od stavb ni potrebno vlagati.

Zavezanci, ki je dolžan vložiti napoved za odmero prispevka oziroma davka, pa je ne vloži v roku, ki je določen v tem pozivu, mora na račun povečanega prispevka oziroma davka plačati 5% od odmerjenega zneska.

Tiskovine in pojasnila v zvezi z vlaganjem prijav daje uprava za dohodke Skupščine občine Celje, Trg svobode št. 9/I. nadstropje — novi trakt, soba št. 19.

SKUPSCINA OBCINE CELJE
Uprava za dohodke

OPZOZILO!

Komunalno podjetje »Ceste-kanalizacija« Celje opozarja vse lastnike motornih vozil, da v času snežnih padavin in poledice ne puščajo vozil parkiranih ob ulicah in cestah, temveč parkirajo vozila na določenih parkirnih prostorih.

V času čiščenja snega in posipanje poledice povzročajo ob cestah parkirana vozila ovire pri delih zimske službe.

V primerih poškodb na vozilih podjetje odklanja odgovornost.

»CESTE-KANALIZACIJA« CELJE

Harmonikarji DPD Svobode v Celju, pod vodstvom svojega dolegnega glasbenega vodje

Oskarja Leskovška

VABIJO NA SVOJO

13. PARADO

ki bo v nedeljo 16. januarja 1966 ob 18. uri v Narodnem domu.

UDELEZITE SE JE — NE BO VAM ZAL!

KONCERTI

Petak, 21. januarja ob 20. uri v Narodnem domu:

KOMORNI VEČER

MARIJANA LIPOVŠKA

Haydn — Klavirski trio:

Mozart — Kvintet za pihala in klavir;

Schubert — Kvintet za godala in klavir.

Predprodaja vstopnic v glasbeni šoli.

Cene: 300, 200 in 150 din.

Opozorjam na izjemni dan — PETEK.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so spremljali našo nepozabno tetu in sestrično

LUCIJO TURK

na zadnji poti in grob zasuli s cvetjem. Globoko zahvaljujemo smo dolžni zdravniku dr. Kranjcemu za požrtvovano zdravljenje. Hvala vsem domačinom, ki so nam v dneh slovesa kakorkoli pomagali, posebno pa sedu Roterju za tople poslovilne besede ob grobu.

Šentupert, dne 8. I. 1966.

V imenu sorodnikov
nečakinji Darinka in Boža

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 15. do 22. januarja 1966

MARJAN TISELJ,
veterinar,
Celje, Savinjska 3/I
(Savinjsko nabrežje)
Telefon: 28-71

OBVESTILO

Stanovanjsko podjetje Celje je s 1. januarjem 1966 prevzelo v svoje gospodarjenje pretezen del stanovanj v občini Celje. Samo Tovarna emajlirane posode, Zelezarna Štore, Elektro Celje, Zelezniško transportno podjetje Maribor in Kmetijski kombinat Žalec so za hiše, oziroma stanovanja, ki so v njihovem upravljanju, ustavne lastne stanovanjske enote.

Stanovanjsko podjetje Celje prosi hišne slike, da še nadalje pobirajo stanarino v dosedanji višini in da iste oddajo pri Stanovanjskem podjetju Celje, v Gledališki ulici št. 4/I, kjer posluje blagajna za hišne slike vsak dan od 7. ure do 10.30.V mesecu februarju pa bo verjetno poslovala blagajna tudi v sredo popoldne.

Blagajniki pobirajo stanarino v dosedanji višini. Čim pa bodo prejeli nove odločbe o stanarini, bodo akontacije, katere plačujejo od 1. avgusta 1965 dalje stanovalci obračunali s stanarinami po novi odločbi.

STANOVANJSKO PODJETJE CELJE

Kadrovská komisia pri »Cestnem podjetju« v Celju

razpisuje prosta delovna mesta za:

1. PROJEKTANTA
2. DVEH GRADBENIH TEHNIKOV
3. DELOV

Starejši ljudje se mnogokrat pričojujejo, da imajo utrujene noge. No, pa tudi mladim se to včasih pripeti. Vzroki za te tegobe so, razumljivo, različni; najpogosteji pa je: neudobna obutev.

Nedvomno je prijetno obuti lepe, moderne čevlje. Toda prav gotovo ste že kdaj videli mlado dekle, ki zelo nerodno hodi. Lahko, da ima pretesne čevlje, ali pa so pete na njenih elegantnih čeveljcih samo centimeter previsoke. Obuvalo bi moralno ustrezati ne samo estetskemu okusu, temveč tudi fiziološkim zahtevam. Normalni podplati imajo

obliko loka. Če je ta lok podaljšan igriva v nekem smislu vlogo elastične lahki in potem takem tudi — lepi — vzmeti. Tako pripomore k gibčni, hoji.

Pri čevljih z ne previško peto se obremenitev prenese enakomerne na vse stopalo. V obuvalu brez pete je teža na zadnjem delu stopala, previsoke pete pa povzročajo pretirano obremenitev prstov. Posledica so žulji, sčasoma pa lahko tudi ploska noge.

Nekatere žene misijo, da bodo najbolj spočile noge, če zvečer — potem ko so ves dan nosile čevlje

z visokimi petami — obujejo copate brez pete. To pa ne drži. S tem sicer razbremenijo prste, toda močno obremenijo pete. Utrujenost sicer pri osemnajstih letih ni najbolj občutna, toda če upoštevamo, da kasnejše mnoge žene še leta in leta nosijo »štikle«, lahko razumemo, da se posledicam ne morejo izogniti.

Kaj naj torej storimo? Naj čevlje z visokimi petami zavračamo? Ne, tega res ni treba! Zdajle govorimo predvsem o obuvalih za šport in vsakdanje delo. Za te namene bi morali obuti čevlje s petami od treh do štirih centimetrov. Take pete omogočajo enakomerne razdelitev teže po vsem stopalu. Čevje z visokimi petami pa lahko brez skrbi obujete za ples, gledališče, obisk.

Ošiljene čevlje bi smeli nositi samo, če je konica zožena šele od prstov naprej. V nasprotnem primeru konica ovira krvni obtok, noga se hitro utrudí, v hladnih dneh pa celo omrzne. Sčasoma lahko konica povzroči tudi deformacijo prstov.

SEJEM MODE 1966

V soboto bodo v Ljubljani spet odprli 11. sejem konfekcije, modnih tkanin, pletenin, usnja, izdelkov usnjarsko predelovalne industrije in raznih modnih artiklov. Sejem mode 1966 bo na gospodarskem razstavišču, je pa pravzaprav že tradicionalen, saj se že nekaj let zbira na sejmu najrazličnejši znani ustvarjalci konfekcijskih in galanterijskih izdelkov. Sejem bo trajal do 23. januarja. Obiskovalke bosta verjetno še posebej zanimali dve modni reviji, ki ju bodo prirejali vsak dan vse dni sejma.

= Nasvet =

Zmrznjena živila iz hlađilnika moramo pred kuhanjem ali pečenjem odtaliti. Talamo jih pri sobni temperaturi ali v samem hlađilniku, tako, da jih postavljamo za polico nižje, nikar pa jih ne smemo taliti v vroči vodi, peči ali na štedilniku.

Sneg nas je prepričal, da smo le še zmeraj sredi zime. Morda se boste zaradi tega le še odločili za nov zimski plašč. Od obeh modelov je zlasti lev izrazito modne linije, saj ga odlikujeva tako majhen ovratnik, kot tudi povsod poudarjeni šivlji. Če bo plašč ukrojen iz enobarvnega gladkega blaga, ki bo te posebnosti še poudarilo, boste v njem moderno, pa tudi praktično oblečeni.

KAKO PEREMO PLETEININE

Cedalje več žena se oblači v pletenine, saj niso samo lepe, temveč tudi tople in — lepo se perejo. Toda tudi to opravilo je treba opraviti skrbno. Nepravilno oprane pletenine se kaj rade skrčijo ali pa se raztegnejo tako, da niso ničemur več podobne. Poskusite takole: najprej je treba ugotoviti, če so barve pletenine obstojne — zlasti pri oblačilu, ki je spleteno iz večbarvnih nit. Na kakšnem manjvidnem mestu tkanih zmočite, nato pa jo med dvema belima cunjama prelikajte. Ce bosta cunji obarvani, se raje odločite za kemično čiščenje.

Za pranje pletenin uporabljamo kakšen dober detergent, ki ga vza-

memtočno po navodilu. Raztopimo ga v vodi, ki naj ne bo toplejša od 30 stopinj, tkanino pa previdno stiskamo z dlanmi. Milna tekočina naj se skozi tkanino čim večkrat precedi. Ce je tkanina na nekaterih mestih bolj umazana, obrobite mādež z belo nitko, med pranjem pa tista mesta stiskajte še s posebno skrbjo. Pletenine naj pri pranju ne bo preveč umazana, sicer je ne boste mogli ohraniti, kot da bi bila nova. Oblačilo nato skrbno izplaknite, pri tem pa pazite, da se temperatura vode ne bo spremeni. Pletene stvari stisnite med dlanmi, nato jih položite na frotirk, pokrijte z drugo in trdno zvijte. To ponovi-

te z drugim in celo tretjim parom frotirk, kajti — čim krajši čas bo pletenina mokra, tem rahlejsa bo. Pletenine sušimo leže, likati pa jih skoraj ni treba.

ŽUPANČEVA MAMA

80 - letnica

Kdo izmed partizanov, ki so kdajkoli stopili na bohorska tla, ne pozna vas Loče in Župančeve domačije? Danes je lepa in prostornejsa kot je bila. Tako pa je bila skromna in tesna. In vendar je bilo dovolj prostora za številno družino in partizane. To je dom Župančeve mame, ki je pred nedavnim slavila svoj 80. življenjski jubilej. V svoji visoki starosti še vedno ne pozna oddihha; tudi obiše svojega vnuka na Senovem, do kamor je dve uri hoda; tudi zdravnika še ni nikoli potrebovala.

V tistih časih seveda ni bilo lahko. Tudi Župančeve domačija je prezivela strahote partizanskih let. Kako težki in napetiti so bili trenutki, ko so se Svabi sprejavili po njihovi hiši in izsiljevali podatke o partizanih. Toda bili so prisebni. Tudi takrat, ko je svabska patrola naleta v vasi na pet partizanov in jih postrelila, Župančeve pa strahovala in jim grozila, češ ker imajo zvezo s partizani. Čeprav na videz slabotna, je bila Župančeva mama hrabra in neustrašena vsa partizanska leta. Tak je bil tudi sin Alojz, ki so ga poznali daleč naokrog.

Danes se Župančeva mama še vedno ukvarja s kmetovanjem; vsi, ki jo poznamo, posebej pa bohorski partizani, ji želimo še veliko zdravih let!

L. L.

MAVRICA JE samo ena

Večerjali smo v restavraciji dunajske mestne dvorane, v kateri je bil tudi program drsalne revije, prav isti kot bo od 3. do 20. februarja letos v Celovcu. Čeprav utrujeni od dolge vožnje, smo se pri večerji, ki je bila hkrati še tiskovna konferenca, le razčivali, zlasti še potem, ko nam je simpatični režiser Will Peter predstavil sex-bombo revije, Mileno.

Prišla je v civilu, čeprav smo imeli do začetka programa še komaj četr ure. Vitka in prikučna na prvi pogled. Nosila je črna oblike, prav takšen plašč in majhen klobuček.

— Ne boste nastopili? je bilo naše prvo vprašanje.

— Tokrat žal ne. Zaradi manjše poškodbe na nogi moram še počivati, je odgovorila v nemščini, ki ji ni tekla preveč gladko, zato pa bom v polni formi v Celovcu...

Potem so svoje opravili še fotoreporterji. Medtem je delila avtograme. Nekam začudeno me je pogledala, ko sem jo zaprosil, naj mi v češkem jeziku napiše prisrčen pozdrav. Potem je vzela nalivno pero in podpisala na svojo sliko v propagandni brošuri za revijo.

Revija nas je vnovič prevzela. Občuduješ drsalne bravure od-

ličnih solistov, ki drzno in spet graciozno izvajajo točko za točko. Ce nam je bilo žal, da Milene nismo videli tudi na ledu, nas je tokrat navdušila lepa večkratna nizozemska prvakinja Joan Haanappel. Toda tu so tudi drsalci, odlični mojstri likov, od Felsingerja do novopečenega člena drsalne revije Jonas. Z njim je ta ekipa veliko pridobil. In če so se oči ustavljale na mladih in lepih članicah drsalnega baletnega zboru, ni prav nič čudno. Revija »Mavrica« je v pravem pomenu besed mavrica — razkošna v kostumi in igri barvnih žarometov, edinstvena v posameznih točkah in ljudeh, ki so nam jih predstavili, čudovita od muzikal do demonskega pekla, plesa vragev in lučijev pa spet klovnov in tulipanov, zavaljenih prašičkov in kdo ve kaj še vse. Vsaka točka je doživetje, zlasti še nastop dunajskega porcelana.

Revija je vedno nova in zmeraj te prevzame njen šarm. Takšna kot je, da samo ena, tudi zaradi temperančna, Stolzove glasbe in na koncu tudi zaradi Straussa, ki popelje v plesni ritmu ne samo nad petdesetčlansko ekipo, mar več tudi na tisoče in tisoče gledalcev. Mavrica je samo ena, ne pozabna, pisana in lepa!

M. B.

M. RASKATOV:

OČETOVA OPRAVIČILA

Že po prvem šolskem mesecu mi je postal povsem jasno; da šola utruja otroka in da si mora od časa do časa odpočeti. Toda ker to mojo ugovoritev prosvetni delavci niso dojeli, mi ni preostalo drugega, ko da jo realiziram sam. Za začetek sem rekel svojem Kolji:

— Danes ne boš šel v šolo.

Kolja je bil zelo presenečen, kajti ni vedel, da hočem poskrbeti za njegovo zdravje.

— Sel boš na spretnod, sem rekел.

— Kaj pa naj rečem jutri v šoli?

— Napisal ti bom opravičilo.

— Kakšno opravičilo?

— Navadno. Napisal bom, da te jebolelo grlo.

Kolja je počrl slino in ugotovil, da ga ne boli grlo.

— To je vseeno, sem rekel, — misli si, da te boli.

Se enkrat je počrl slino in zadelo se mu je, da ga malce vendarle boli.

— Sijajno, sem rekel. — Zdaj se pripravi za ribolov.

— Ampak če koga boli grlo, vendar ne sme za reko?

— Poslušaj, sem rekel. — Prvič te grlo ne boli v resnici in drugič je zdaj zunaj toplo. Zato se boš jutri učil že z večjo vremeno. Za kar si danes potreboval eno uro, boš jutri obvladal v pet-najstih minutah.

Naslednjega dne sem mu dal takle dokument:

OPRAVICILO

Kolja Zabaškin ni mogel priti v šolo, ker ga je bolelo grlo.

Oče (Podpis)

Bil je vesel, ko se je vrnil iz šole. Pri risanju je dobil petico.

— Vidiš, sem rekel, — to je rezultat včerajšnjega odmora. Nadihal si se svežega zraka in s tem se je povečala sposobnost dojenjanja.

Tri dni kasneje je Kolja rekel, da je utrujen in dovolil sem mu, da ostane doma.

Napisal sem opravičilo:

OPRAVICILO

K. Zbaškin ni mogel priti v šolo zaradi bolečin v želodcu.

Oče (Podpis)

Po naslednjih treh dneh nisem vedel, kaj naj napišem v opravičilo. Hitro sem kupil učbenik za medicinske sestre. Ko sem ga listal, mi je postal jasno, da je želodec prava zakladnica opravičil. Samo na tej osnovi bi jih lahko pisal za pol šolskega leta. Zato se je tretje opravičilo glasito:

K. Zabaškin ni mogel priti v šolo zaradi bolečin v predelu diafragme.

Cetrto opravičilo je govorilo o bolečinah v bližini žolča, v petem se je bolečina preselila na desno stran itd. Neprijetna okoliščina je bila samo v tem, da je Kolja pricel dobiti dvojko. Kolikor več je bilo dvojko, toliko več opravičil. Bilo je jasno, da se mora otrok odpočeti. Ker je postal apatičen, je bilo treba hitro nekaj ukreniti. Nič pametnega mi ni padlo na misel. Dva dni sem razmišljal, tretji dan se je prijokal domov, če da ne bo mogel s sošolci na taborjenje. Tako sem stopil v šolo.

Direktor in razredničarka sta rekla, da razumeta, kako težko mora biti staršem, če je njihov otrok prebolel totiko bolezni. Na koncu sta dodala, naj si ne razbijam glavo, če bo Kolja ostal še eno leto v prvem razredu. To je bilo preveč.

— Kako to mislite? To ni pravico. Otron je popolnoma zdrav, vi pa...

— Zdrav? je rekla učiteljica in izvleklila iz torbe svezenj opravičil. In tedaj... tedaj sem vse razložil. Bilo me je sram. Dobil sem zagotovilo, da bo smel na taborjenje, če bo seveda popravil vse dvojko.

Jutri se boš učil od zore do mraka! sem rekel. — Je jasno?

— A kaj bo z šolo? je vprašal Kolja.

Ne skribi! sem rekel, — dal ti bom opravičilo.

Ernest Tišen RAZBOJNIK GUZAJ

— 121 —

Med ljudmi se je novica o Guzajevem najnovejšem in doslej gotovo tudi najprednjejšem roparskem napadu seveda bliskovito naglo razširila. Celo nemški časopisi so poročali o njem. Ljudi, takih, ki so kaj imeli, je postal še bolj strah, tresli so se za svoj denar, boljši gostilničarji, trgovci, nekateri župniki in podobni so ga ogorčeno obsojali in se že kar glasno zgrazali, zakaj oblasti niso ne ukrene zoper njega, to da presega že vse meje, naj vendar že enkrat napravi njegovemu hudodelskemu početju konec, zakaj sploh plačujejo davek in žandarje? Drugi spet, bolj po straneh, so bili pa na Guzajevi strani in so ga že bolj občudovali. Ce je nanesel pogovor nanj, so si skrivaj pomezikovali, če, se je vendarle našel nekdo, ki si upa tudi tako gospodo malo potipati za žep! Največ seveda je bilo takih, ki so bili previdni in niso hoteli reči ne črno ne belo, clovec nikoli ne ve, kdaj mu lahko kaj narobe hodi, zakaj bi se cohali, kjer jih nič ne srbi! Vendar pa se je tudi tem čudno zdelo, da oblast hima toliko moči, da bi naredila red.

No, oblasti je bilo zdaj tudi že zadost. Okrajni glavar le ni bil tako nesposoben, le da ni doslej smatral Guzaja za tako važnega, da bi se bilo treba posebej gnati za njim. Prejanjal ga je nekako tako, kakor hočemo prepoditi nadležnega oboda, ki nas obletava, zamahnemo z roko po njem, če ga nismo zadeli, pa se enkrat. Zdaj pa, ko je Guzaj piknil njega samega, dobro, zdaj bo pa druga pesem, da! Marsikateri večer je v gradu v Brežicah v glavarjevi pisarni še pozno v noč gorela luč. Glavar je sedel in prebiral poročila, ki jih je bil naročil od vseposod, kdo Guzaja sam pozna, kdaj in kje ga je videl ali srečal, kako je bil oblečen, kaj je nosil seboj, s kom je bil skupaj, kako dolgo, kaj sta govorila, kaj je Guzaja najbolj zanimalo, vse je hotel natanko vedeti. Predvsem pa je hotel priti do njegovega pravega osebnega popisa, sicer ga je bil sam videl, pa kaj, ko je gledal sam v zrak in si ga ni natanko zapomnil. Ijudje so ga pa do sedaj tako različno popisovali, da so bili ti podatki za pregon popolnoma neuporabljivi in so ga celo ovirali.

Potem si je na zemljevidu z rdečimi krožki zaznamoval vse kraje, kjer se je v zvezi z njim kaj zgodilo, rop, tativina, uboj, napad, vlot, kar že. Od Celja do Brežic, od Planine do Rogatca jih je bilo vse polno, samo okrog Prevorja ne. Kaj, če bi — Pravijo, da lisica nikdar ne krade bližu doma! Da, tu nekje bi se utegnil skrivati, dobro! Bomo malo pobrskali tod okrog, da!

Seveda Guzaju ni ostalo popolnoma prikrito, da se nekaj kuha zoper njega, samo ni vedel, kaj se pripravlja. Njegovi zaupniki so sicer zdaj tu, zdaj tam vjeli kako drobtino in ga takoj obvestili o vsem, kar so pač zvedeli. V Smarju je gostilničar tako dolgo motil neznanega gosta, ki se mu je nekako sumljivo mudilo, da je dekle letel obvestiti žandarje. Gost je popil, plačal, hotel oditi, pa ga gostilničar ni pustil in ga je

— 122 —

zadržal s silo dokler niso prišli. Izkazal se je, kdo da je, živinski prekupec, ki je imel opravka v Št. Vidu. K sreči je prišel še nekdo, ki ga je poznal in potrdil, da je res on. Orožnika sta se opravičila, češ da so ga imeli za Guzaja, Guzaja da zdaj lovijo čisto zares! Kaj podobnega se je primerilo še na večih krajih, Guzaj se je smejal, ko so mu prihajali praviti, v resnici pa mu le ni bilo tako čisto vseeno, vrag jih vzemi, moral bo pač biti zdaj še bolj pazljiv in previden in zvit. No, še nekaj časa, ne več dolgo, potem se jim bo pa itak umaknil na varno. V Ameriko!

Takrat ni bilo prav nič težko priti v Ameriko. Prav v teh letih je bilo izseljevanje naših ljudi v svet s trebuhom za kruhom na višku. Doma ni bilo kruha, od kod le. Tistih nekaj škafov krompirja in fižola in zelja, ki so ga pridelali, še za dom in za najbolj revno življence ni bilo dovolj, nikar da bi mogli kaj prodati, pa tudi cene ni imelo. Drugega zaslužka tudi nikjer. Še za sol ni bilo denarja. Solili so z živinsko, ki je bila cenejsa. Tako so imeli agenti raznih ameriških kompanij lahek posel, ko so nabirali ljudi za delo v rudnikih, tovarnah, plantažah. Govorili so jim o bajnih zaslужkih, ki jih bodo imeli, kazali so jim dolarje, obetali raj in nebesa na zemlji, treba je bilo imeti samo delavsko knjižico in denar za vožnjo, kvečjemu še nekoliko podjetnosti in poguma. Za vsekoga so vedeli, kdo je od tam pisal in kaj, ta je poslal denar domov, oni celo ladijsko kartu za ženo in otroke, naj pridejo za njim, tu se da živet, seveda je treba trdo delati, drugače kakor doma, pa vsaj imas kaj od tega! Prodaj vse skupaj in pridi! Bi? Ne bi? Če drugi, ni vrag, da bi tudi jaz ne ... Ta ali oni je imel celo sorodnike že tam, pisma so šla križem, samo za prvi čas, da mu kdo pomaga, potem se bo že sam znašel, kakor bo, pa bo, slabše kakor doma ne more biti! V Ameriko!

Nekdo je Guzaju za dobro plačilo že preskrbel delavsko knjižico in rojstni list, seveda oboje ponarejeno, na drugo ime. Kdo te bo tam vprašal, kako se piše! V Ameriki velja samo denar. Kar imaš, to si. In če imaš tudi samo zdrave, močne roke.

Za delo v rudniku ali v tovarni Guzaju seveda ni bilo. Nekje, kjer bi že bilo kaj več naših, bi začel z gostilno ali s čim podobnim, bi se že pokazalo, kaj bi bilo najbolje. Barbka se bo že tudi znašla, seveda ne more takoj z njim, dokler je oče živ. Se bolje. Med tem se bo že uredil. Seveda mora denar za začetek prinesi seboj. Čim več, tem bolje. Pri Greglu ima spravljenih nekaj tisoč, Avmanu je dal v shrambo kar precejšnjo vsto, to naj bo Barbko, če bi se njemu kaj pripetilo, kdo pa ve, divji lovci, nesreča. — V Gradcu ima na knjižico naloženo tudi čedno vstopico. Pa se Guzaju še vse skupaj ni zdelo dovolj. Poskusil bo prav na hitro še kaj spraviti skupaj, potem pa zbogom in naj ga love do sodnega dne, če se jim ljubi, potem bo na varnem! Hahaha, ko bo tam, mora pisati temu topoglavemu glavarju! Naj se malo jezi, da! Hahaha!

— 123 —

No, grof le ni bil tako topoglav, kakor si je Guzaj mislil, le počasen je bil, nič se mu ni mudilo, dolgo se ni mogel odločiti, kadar pa se je, ga spet zlepa ni bilo mogoče ustaviti. Vsem zupanstvom in žandarmerijskim postajam so bila že razposlana načinčna navodila in povelja, župniščem pa vladnina prošnja za sodelovanje, strogo zaupno!

Kolo se je premaknilo in se ne bo več ustavilo, dokler medtem tudi Guzaj ni držal križem roke, tudi on je hotel s svojimi pripravami. V štirinajstih dneh je bilo vlorljeno kar v dve trgovini na čisto različnih krajih. Zlikovci so kar z vozom odpeljali blago, denar pa pobrali do zadnjega grosja. Nične nič videl, nič šlišal! Gostilničar v Smarju, tisti, ki je bil dekleta poslal po žandarje, se je ravno spravilj spat, ko je začul na dvorišču pasji lajez. Sel je pogledat, kaj je, pa je nekdo skočil izmed podbojev in ga zgrabil za šinjek, moral mu je izročiti listnico, pa se ni bilo dovolj, vdrli so še v predel v gostilni in mu pobrali še drobič iz njega! Žena je vpila skozi okno, pa so mislili ljudje, da se z možem kregata, kakor sta se imela vsak večer navado, sicer je pa bilo itak že prepozno, roparjev že ni bilo nikjer več. Kdo bi hodil ponoc za njimi! Pa župnik na Prevorju je tudi dobil tak zoprn nočni obisk, reže je bil stiskal, ni voščil ne sebi ne drugim, da bi nekaj skupaj spravil za stara leta in za bolezen, zdaj pa so šli goldinarčki nikoli več na svodenje, naj božja kazen zadene tega Guzaja, tega brezbožnika Šentjurškega, to zavrženo dušo, to garjava žlhotraščanovo, naj se na dnu pekla cvre in peče na vekov veke!

In na cesti proti Rogaški Slatini so ljudje, ki so na vse zgodaj šli na delo, našli gosposkega tujca, ki je nosil hlače v rokah in ki ni znal po našem, še po nemško ne, samo žepe je obračal narobe in kazal, da so prazni in z očmi je grozno zavjal in s pestjo grozil v nebo, enkrat z eno, drugič z drugo, z eno je moral držati hlače, nekdo mu je vse gumbe porezal na njih! Ljudje niso vedeli, ali naj bi se mu smejevali ali naj bi se jim smilil, pa so vsakega pol, on je pa kar naprej po madžarsko preklinjal, še dobro, da ga ni nihče razumel, bile so same zelo nedostojne besede! Guzaj! Seveda spet Guzaj, kdo pa drug! Guzaj je bil povsod, Guzaja ni bilo nikjer.

Do kdaj se? Vse, kar je prav, a zdaj je mera res že do roba zvrhano polna. Naj se to zavre, si ne bo nihče več upal v Slatino! Guzaj ga že malo preveč lomi!

20. poglavje

MATILDA 2E ČAKA

Jager pa jaga, nič ne pomaga. Vsem gre za nohte, pa vsakemu za kaj drugega. Nastopajo spet osebe iz prejšnjih poglavij, na primer doktor Ipavci z nožem v roki. Drobne prenašče čevlje, nazadnje mora pa bos v Slivcico. V čem sta razbojniki in modrijan podobna? Ne veste? Ce razbojniki modruje, je to

— 124 —

samo zabavljanje, če zabavlja modrijan, je pa to razbojništvo. Kdor se tuji nesreči snejni, dobi nagrado 300 goldinarjev. Vse mine, sovraščvo in ljubezen, izdajstvo in zvestoba, ostanejo samo preluknjana vrata.

Zadnji Guzajev podvig je bil cestni napad na uglednega posestnika in gostilničarja Vrečka iz Zogra. Že v mraku se je z vozom vracal iz Celja. Tam je bil nakupil nekaj železnicne, ki jo je potreboval za nov svinjak, ki ga je postavljal, pa se kup drobne druge rotopije, človek bi ne verjal, koliko stvari ženske nujno potrebujete in če jih ne ustrezš, so sitne, da je joj in hudo. Zatopljen v svoje misli je počasi vozil v koraku, še dobre četrt ure, pa bo doma. Kar naenkrat sta mu iz grmovja ob cesti skočili pred konja dve zakrinkani postavi in zakrivali: »Stoj!«

Vrečko se je tako prestrašil, da niti razumel ni, kaj sta rekla, samo z bičem je divje oplazil po konju, žival se je vzpel na zadnji nogi, potem pa se spustila v divji dir, roparja sta komaj še pravočasno odskočila, drugače bi ju bilo podrlj po tleh. In sta že zaostala za vozom. Vrečku je zdaj podil, da se je vse kadilo za njim, še čisto bližu doma si je upal spet pogledati nazaj. Seveda zdaj ni bilo nikjer več nikogar, že zdavnaj ne.

Se večerjati ni mogel od razburjenja in prestanega strahu. Kaj takega! Njega, njega si upajo napasti, Vrečka iz Zogra! Kdo le drug kakor ta prekleti Guzaj! Najrajsi bi bil šel kar takoj nazaj in na žandarmerijo, pa si ponoci ni upal, zato pa je drugo jutro že navsezgodaj spet napregel in Celje! Tokrat se je oborozil z revolverjem in hlapec je moral z njim, pa ni bilo ne tja greda ne nazaj nikogar, ki bi ga vznenimirjal, Vrečku je bilo skoro zal! Sicer so mu pa tudi na žandarmeriji povedali, da bo zdaj kmalu imel mir pred tem tolovajem, če bo le šlo vse po sreči, kar nameravajo, zaenkrat je še strogo tajno, bo že videl in slišal — kmalu! Ali ima kakega zanesljivega človeka, ki bi lahko malo poizvedel po hišah, ali je kdo kje, ki ni domaćin in ki samo včasih pride? Seveda bi ljudje nikakor ne smeli vedeti, da koga iščejo. Vrečko jim je rekel, naj bodo brez skrbi, ga bo že našel. Kdaj pa? Tako jutri!

Res je bilo že vse pripravljeno, da se začne velik pogon na Guzaja. Strog nalog s cesarskega namestništva in deželnega glavarstva: Guzaja prijeti živega ali mrtvega! Zdaj je šlo torej zares. Okrepljene orožniške patrule iz Celja, Smarja, Šentjurja, Planine in še nekaterih sošednih postaj so se zbirale v Slivcico, tam doble še zadnja navodila, potem pa se spet razdelile in zaprle vse ceste in prehode proti Glažuti, Prevorju, Zegrju, Šentvidu pri Planini in Dobju. Obroč je bil sklenjen.

NA LEDU

Ceprav je bila letošnja zima vse doslej veliko bolj podobna prvim dnevom pomladi kot pa pravim zimskim mesecem, si je v zadnjih dneh vendarle premislila. Natrosila je snega — sicer dokaj natenko — zato pa je pritisnil tak mraz, da so se zaledene vse mlakuže. Zdaj so seveda še bolj zanimive kot ob dežavnih dneh. Šolske torbe so se spremnile v nekakšne naprave za drsanje, pa tudi sani in smuči so otroci privlekli na beli dan. V celjskem mestnem parku je zdaj spet izredno živahno, saj se na drsalšču vsak dan zbirajo veliko mladine, da si privošči ta tako skopo odmerjeni zimski šport. Ker pa je drsalšča premažljivo in ker nanj z navadnimi čevljimi ne smeš, so se mladi Celjanji spet znašli. Po zgledu otrok iz enega najlepših blokov, ki so si na svojem razsežnem dvorišču prvič uredili drsalšča že pred leti, so zdaj take »doma narejene« ledene

ploskve zrasle skoraj na vsakem koraku. Na Otoku so v bližini montažnih blokov otroci nekaj dni pripravljali »teren«. In ko so ledeno ploskvo še zadnjič očistili, je bila taka, da tudi najtanjše drsalke na nej ni zaneslo.

Nič nímamo proti takim drsalščem. Nasprotno; kar v redu je, da si otroci sami pomagajo. Bilo bi prav, če bi drsal samo tam, kjer so si uredili te prostore, kajti pločniki, steze in poti so namenjene tudi takim ljudem, ki na ledu niso tako spretni kot otroci. Njim pa bi morali prav vsi omogočiti varno hojo. Zato — nikar se ne drsajte tam, kjer hodimo. Koliko po nepotrebnem zlomljene nog in potolčenih kolen bi bilo manj, če bi tudi vi kdaj pa kdaj posipali steze in pločnike s pepelom ali žagovino. Zajak zima ima poleg veselih tudi nevarne lastnosti!

Ko je punčka zbolela, sta se dekljali iz čisto navadnih »mamic« nenadoma spremenili v zdravnicu in bolničarko. Toda v tistem trenutku, ko je spet posijalo sonce, se je punčka iz otroške posteljice spet preselila v voziček in tako celi vrstil svojih obrazkov dodala novega.

PISMO TETKI

Draga tetka, naznanjam ti, da se prvič oglašam. Zelo sem vesela, ker ste spet dali v Celjskem tedeniku nekaj prostora tudi nam pionirjem. Zelo rada berem to stran, posebno pa pisma in pesmice pionirjev. Tako sem tudi jaz sklenila, da bi napisala, čeprav z nerodno roko, pesmico o zimi. Ker je ravno zima, pa naj še za pesmico velja. To bi bilo moje najlepše veselje — če bi pesmico natisnili v Celjskem tedeniku na listu, ki je za nas, pionirje. Hkrati ti željam srečno novo leto in da bi bila zdrava in vesela.

Cilka Obrez

Draga Cilka — Tvoje pisemce je bilo tokrat tako samo, samcato v našem poštrem predalu. Si med tistimi redkimi pionirji, ki so se že kar prvič oglasili. Za pisemce se ti prisrčno zahvaljujem, seveda pa tudi za tebe lepe čestitke ob novem letu. Tudi Tebi, Cilka, vso srečo v novem letu in veliko uspehov v šoli. Pesmico smo kot vidiš natisnili. Piši nam še kaj. Pozdravlja te —

Tetka

Zima

Spet prišla je tetka zima z njo pa beli sneg, ki veselo naletava, daj, pobeli dol in breg.

Tiho tam je na poljani, kjer narava mirno spi, a v dolini je vse živo, v hrib pogledaš, vse drvi.

Cilka Obrez
osnovna šola
Breze nad Laškim

Ptice pozimi

Pred dnevi sta dva fanta z veliko ljubezni zbijala hišico za ptičke. Na lesen drog sta nabila podstavek, pobarvala streho in hišica je bila resnično prijetna na oko. Potem sta se skrila in opazovala ptičke, ki so drug za drugim prihajali z obrokom. Tako je trajalo nekaj dni. Ko pa sta nekega jutra spet prinesla ptičjo hrano, je bila hišica polomljena in okog nje je ležalo nekaj mrtvih ptičkov. Lahko, da so to storili otroci, lahko da kak odrasel hudobnež.

Ptice so naše velike prijateljice ne samo zato, ker prepevajo, temveč predvsem zaradi tega, ker uničujejo številne mrčes in tako končno skrbijo tudi za čistoto, pa za cvetje itd. Pozimi zato ne bi smeli pozabiti na njene. Tako nebolegljene so in tako potrebne naše pomoči. Tisti, ki ptic ne marajo, naj bi jih vsaj pri miru pustili, ne pa da jih unicujejo in pokvarijo še tisto, kar so drugi v skrbi zanje s tolikšno ljubezno postavili.

I. A.

Dragi mladi prijatelji!

Dobrih štirinajst dni je minilo, ko smo spet objavili rubriko v katero nam pišejo naši mladi prijatelji. No, saj nismo pričakovali, da boste zdaj takoj navalili s svojimi pismi, zgodbami in pesmimi, toda popolnega molka pa vendarle nismo pričakovali. Naj velja torej naše vabilo, da nam pišete, se enkrat vsem pionirskim kolektivom, vsem tistim, ki kdaj pa kdaj sestavljajo kakšno pesmico, ki bolj ali manj spremeno opisuje svoje doživljaje, pa seveda tudi dobrim risarjem in drugim. Vidite, v naši rubriki bi imeli torej priložnost objavljati sestavke o delu krožkov, o učenju, skratka o življenju na vaših

šolah, pa seveda tudi o vseh tistih pripeljajih, ki se zaradi njih v pogovoru s prijatelji nasmejite ali pa razzalostite. Vaše prispevke bomo tudi nagradili. Bolj kot pa je prav gotovo pomembno dejstvo, da bodo o delu vaših šolskih kolektivov zvedeli tudi povsod tam, kjer je Celjski tedenirski razširjen.

Cez štirinajst dni, ko bo naša rubrika ponovno pred vami, upamo, da bo v njej tudi že kaj novosti iz vašega kraja. K temu pa lahko pripomorete tudi Vi, naši najmlajši dopisniki.

Pozdravlja vas

Vaša tetka urednica

PO TURČIJI

V Carigradu, ki leži na južnem izhodu Bospora in ob Marmornem morju, smo stanovali v centru mesta v hotelu »Ihsan Palas«. Sobe so bile proti pričakovanju udobne z mrzlo in toplo vodo. No, o mrzli vodi niti ne bi mogli govoriti, ker je razen ostekleničene ni. Edina zbiralnica hladne vode je v Beograškem gozdu, ki leži izven Carigrada na poti proti Crnemu morju. Beograški gozd meri 2551 kvadratnih metrov in je prijetno počivališče, predvsem za sence željne carigrajske.

Naslednje dni smo si ogledovali mesto, pomagal nam je vodnik, ki je obvladal srbohrvaščino; sploh pa smo tam srečali precej ljudi, ki znajo našo govorico.

Carigrajski promet je brez vsakega reda in zelo gost. Prometniki ga sicer hočejo urejati, pa se jim ne posreči zlepa. V množici avtomobilov je največ taksi. Ulice so polne trgovcev, ki prenosa svoje blago v culam podobnih zavojih, ki jih razvijajo kar sredi ulice in človeku čepe ponujajo vsemogoče. Trgujejo tudi prav majhni otroci. Ogromno

je prodajalcev vode in limonade, ki ju prodajajo v slikovitih leseni kvadratnih posodah, ki jih imajo pritrjene na hrbitu.

V tukih mrgholi nosačev, mladih, starih, slabo oblečenih delavcev, ki prenašajo na ramenih neverjetne količine raznovrstnega blaga. Pravijo, da pri njih ne podpirajo brez posebnih — kljub temu pa odtrgujejo od plač določen procent za brezposebne.

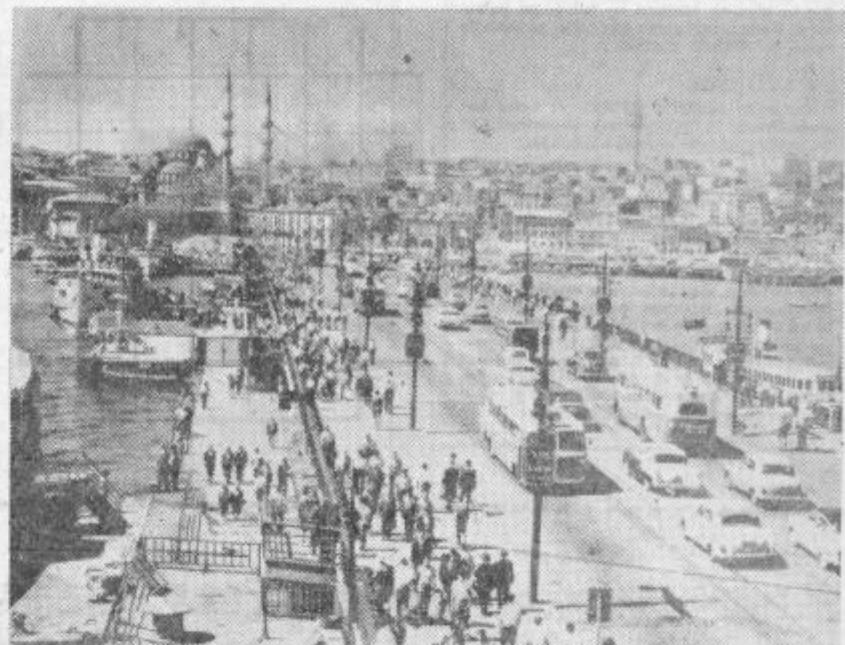
Turki so zelo verni. Ob času molitve se, ne ozirajo na mesto, kjer so — tudi na delovnem mestu — posvetijo molitvi. Carigrad ima 1246 džamij, 114 cerkev in 16 sinagog. V džamijah molijo obrnjeni proti Meki najprej moški, za njimi šele ženske in dekleta. Zidovi džamij so okrašeni z besedilom korana, raznimi geometrijskimi liki ter čudovitim stiliziranim cvetjem. Vse to je v lepih barvnih kombinacijah. Muslimanska vera nima svetnikov in jih zato niti ni upodobljenih v nobenih džamijah.

Najlepša je modra džamija, ki je bila zgrajena v 17. stoletju in ima sedem minaretov. Z minaretom so sulta-

ni dokazovali svojo moč in oblast. Modro džamijo je zgradil sultan Ahmed I, ki je moral zaradi nje do graditi v džamiji v Meki sedmi minaret, kajti nobena džamija ne sme imeti več minaretov kot najsvetješa. Džamija je obložena z belim marmorjem in modre fajanse, zato nosi tudi ime Modra džamija. Po teh so pogrnjene bogato vezane preproge. Lepa je tudi katedrala Hagio Sophie iz 6. stoletja, ki je zgrajena v čudoviti bizantinski arhitekturi. Gradilo jo je deset tisoč ljudi včetve kot sest let. Njene stene so polne mozaikov, notranjost pa arkad in marmornih stebrov. Poleg te je še katedrala Haio Irine, ki je malo manjša, toda nič manj lepa. Poleg Modre džamije je hipodrom, ki so ga priceli graditi leta 203 pod Septimom Severom, dogradili pa leta 330 pod Konstantinom. Nekdaj je to bil ogromen prostor, središče ljudskega in dvornega življenja. Na hipodromu so trije znamivni spomeniki — prekrasan obelisk prinesen iz Egipta, kačji stebri iz grškega preročišča in Konstantinov stebri.

Na obali Bospora stoji mogočna

zgradba — Dolmabache saray — rezidenca poslednjih sultanov. »Polni vrt«, kakor bi se ta imponantna stavba imenovala, je leta 1853 zgradil sultan Abdul Mecit za svojo stalno rezidenco. Zgrajena je v turškem slogu, fasada pa je dolga 650 met-

rov. Opisovati lahko začнем že pri vhodnih vratih: vrata izrezljana iz belega marmorja, čudoviti vrtovi, vodometi, drevje, notranjost stavbe pa razkošje in spet razkošje. Zavese vseh barv v kvalitet, stukature, krištal, pohištvo, preproge, dragocene slike s še dragocenejsimi olviri. Kristalni lestenc, v glavnem dvoran, pod katerim je malo pred nami pilač J. Kennedy, tehtja štiri in pol tone in je sestavljen iz prav malih koščkov. V tej palači je kot zadnji stalni prebivalec živel njihov najljubši predsednik Ataturk.

Nekdanja sultanova rezidenca — Topkapi saray, ki si jo je v 15. stoletju kot svojo poletno rezidenco uredil Mohamed II, in ki jo je Sulejman Veliki spremenil v svojo stalno, je sedaj muzej. Tudi tu je bilo doma razkošje. Velike in dolge dvorane polne raznih zbirk kristala, porcelana, keramike — fajanse, dirla krajev in carjev. Dvorane ornatne, okrašene z dragimi kamni, vrsta zlatih prestolov, oblečenih v tkanine, vezene z zlatom in dragimi kamni vseh velikosti in vseh barv, vezene obleke sultanova in haremских žena, zlato jedilno posodje, bogate zakladnice nakita, dragih kamnov neprecenljive vrednosti in tudi največjega dragega kamna na svetu.

Lepa džamija je tudi Sulejmanova džamija iz 16. stoletja, ki je delo znamenitega arhitekta Sinana ter njegovih učencev. To je največja carigrajska džamija.

Konec prihodnjič

Zakrinkana vojna

(VOHUNSKE ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE)

Dokazi, ki jih je Timmermans nosil tako neprevidno s seboj, in njegovo priznanje je bilo dovolj, da so ga obsodili na smrt zaradi vohunstva. Obesili so ga 7. julija 1942 v kaznilični Wandsworth.

POSLEDNJI POSKUS

Hkrati z napredovanjem zavezniških čet je napredoval tudi oddelek protiobveščevalne službe. Seveda je bilo njegovo napredovanje povsem drugačno. Cetudi je bil vedno tuk za prvimi bojnimi vrstami, je bil vseeno bolj ko ne prepričen sam sebi. Povsod so morali sami skrbeti za svojo namestitve, za prehrano in za vse druge. Zato marsikdaj ni bilo ravno najbolj udobno, a tudi ni bilo vredno, saj so se zdaj sellili vsački nekaj dni.

V Belgijo so vdirale zavezniške čete v klini in tik za prednjimi/črtami je bil oddelek protiobveščevalne službe. Tanki in pešadija so drveli mimo, za obzorjem so grmeli topovi. Protiobveščevalci so si izkopali le nekaj zaklonišč in jarkov, jih obložili z vrečami peska in v tem brlogu opravljali svoje delo. Vsački ga je bilo drugič manj. Morali so preiskati in raz-

kriti delo vseh sunljivih civilistov, ki so se potikali v neposrednem zaledju, ne da bi imeli kaj početi. Takih je bilo včasih precej, drugič manj.

Nekega dne so priveli v štab podpolkovnika Pinta Emila Boulangerja. Prijeli so ga v okolici nekega zapuščenega belgijskega kraja, ki je bil ves v ruševinah. Zbegano je tavil okoli in se izdajal za edinega preživelega iz kraja. Podpolkovnik Pinto ga je premeril, a ni spregovoril niti besedice. Boulanger je začel sam pričevati svojo zgodbo. Govoril je v francosčini z belgijskim narečjem, kakor so govorili kmetje v okolici Walloona. Toda nekaj svojevrstnega v njegovem nastopu je že ob prvem pogledu zbuljilo Pintovo sumnjenje. Njegove bistre in inteligentne oči, bikovski vrat in misičasto telo so ga po svoje razločevali od walonskih kmetov, ki so bili vsi bolj šibke rasti.

Podpolkovnik je bil nasprotnik ocene na prvi pogled, a vendarle je moral priznati, da je bila ta včasih odločilna. Obveščevalci, vsaj tisti, ki jih štejemo med boljše, so v veliki večini primerov zbuljili vrljundni, prikupni in po vsem videtu pošteni vsakdanji zemljani. Toda tudi v najboljši igri obveščevalca je lahko razloček z običajnim državljanom: obveščevalci ob ostal-

vljuden in si bo skušal ohraniti videz poštenosti, medtem ko se običajen zemljani v primerih, ko ga skušajo česa obdolžiti, niti malo ne prizadeva, da bi bil vrljunden in niti ne skuša dokazati svojo nedolžnost, ker je prepričan, da bodo to že tisti sami odkrili, ki so ga prijeli. In četudi je lahko ocena na prvi pogled silovito zmotna,

je vendarle resnica, da lahko izkušen protiobveščevalci zasumi v jetniku enako, kakor lahko dober arhitekt že iz načrta prečita, kakšna bo zgradba ali pa kakor zmora dober urednik že z bežnim pogledom ugotoviti, kakšno vrednost ima neki članek. In Pinto je zasumil nekaj nepravilnega v Boulangeru, ki je začel pričevati svojo usodo, ne da bi ga bil kaj vprašal.

»Vi ste kmet, kajne?« ga je nenadoma prekinil Pinto.

»Da, bil sem,« je odgovoril Boulanger potro. »Zdaj nimam več posestva. Nemci so mi odvezeli vse, še majhne račke. Njihove so prebrane z granatami in hiša porušena do temeljev. Podruževinami je pokopana moja žena — mrtva. Otroci so se razbežali, kdo ve kam.«

Nepričakovano je izprožil roke proti podpolkovniku in zbil prste kot kremlje. Nohte je imel razpokane, za njimi je bilo črno umazanje, a vrhovi prstov so bili razpokane in kravavi. »Poskusil sem jo izkopati, svojo ženo,« je žalostno mrmljal. »Vedno se je bala teme, zdaj pa leži v temi pod ruševinami — mrtva.«

33. MARINKA
VISINA: 174 cm
TEZA: 72 kg
LASJE: Kostanjevi
OCI: Sive
NAJLJUBŠE:
— ROMAN (POVEST): Mirna pot
— CVET: Nagelj
— NARODNA PESEM: Prvi ples
— JED: Pečivo
— OPRAVILA (KONJICEK): Pospravljanje
— PREGOVOR: Ne verjem sladkim besedam!

PRED 2REBANJEM

Rok za dostavo izrezanih in ogenjenih kuponov (nalepih na dopisnik) od št. 25 do 32 do 20. januarja 1966. Se jih lahko zberete in pravocasno pošljete, kajti eden izmed vas bo izreban za enotnega brezplačnega naročnika!

POGOJI ZA SODELOVANJE

1. V natečaju lahko sodelujejo vse Slovenske, ki pošljete ustrezno sliko in potrebne podatke. Ocenjevalci, ki izpolnjujejo kupone, naj upoštevajo prvenstveno v kolik meri ustreza kandidatka njihovi predstavi (tipa) Slovenke. Kandidatke, ki nimajo primerne slik, se naj zglašijo v uredništvo; slikali jih bomo na naše stroške.

2. Ob zaključku natečaja bomo priredili veliko zabavno-reklamo in modno revijo (tudi v okoliških krajih), kjer bo občinstvo izbralo stiph današnje Slovenke. Zaključna prireditve bo v Celju, kjer bodo lahko kandidatke (po želji) nastopile tudi kot manekenke.

3. Za kandidatke s področnih prireditiv in končno izbrano na zaključni prireditvi bodo sodelujoča podjetja pripravila vrsto praktičnih nagrad.

SODELUJEJO:

Trgovsko podjetje »MODA« iz Celja kot organizator in pokrovitelj prireditve, ki bo svoje nagrade določilo kasneje.

KOMPAS Ljubljana, poslovničica Celje, ki s svojimi prvovrstnimi poslovanji vedno ustreže svojim strankam, vam nudi v teh dneh vrsto prijetnih potovanj (oglejte si podrobnosti na 7. strani!), predvsem pa ne zamudite prijave za novo drsalno revijo v Celovcu, ki vam bo nudila izredno zadovoljstvo s svojim novim programom. Kompass pa vam zagotavlja izredno ugodno potovanje, za kandidatke pa je določil štiri nagrade: 1. šestdnevno potovanje po Italiji, 2. petdnevno potovanje po Avstriji in Češki, 3. tridnevno potovanje po Avstriji in Češki in 4. dvo-dnevno potovanje v Budimpešto!

34. OLGA
VISINA: 164 cm
TEZA: 64 kg
LASJE: Temnokostanjevi
OCI: Sive
NAJLJUBŠE:
— ROMAN (POVEST): Graščinski stradarji
— CVET: Sopek planinskega cvetja
— NARODNA PESEM: Pod rožnato planino
— JED: ajdovi žganci
— OPRAVILA (KONJICEK): Planinarjenje
— PREGOVOR: Dokler lipa cvete, ne manjka čebel!

MALA KRIŽANKA

VODORAVNO: 1. vrsta sladkovodne ribe, ki živi v Evropi in Aziji, 6. literarni izraz za za Grka, 8. pas, napustek, zidec, 9. kemični znak za element litij, 10. obžalovanje, kesanje, 11. tišina, 12. arabski žrebec, 13. francoski filmski komik, 14. osnutek, ideja, 16. melodijs.

NAVPIČNO: 1. visok vojaški čin, 2. drobiž v Indiji in Pakistanu, 3. Etiopski plemenski poglavar, 4. iniciali češkega pisatelja zdodovinski romanov (Jan Žižka), 5. presečevanje, 6. neovrgljiv argument, 7. avtor glagolice, 11. gnote, množice, 13. značilna podoba, 15. okrajkava za miljamper.

1	2	5	4	5	
6					7
8					9
10				11	
12			13		
14	15				
16					

KUPON št. 33
TOCKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnik in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tedenik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predel 152.

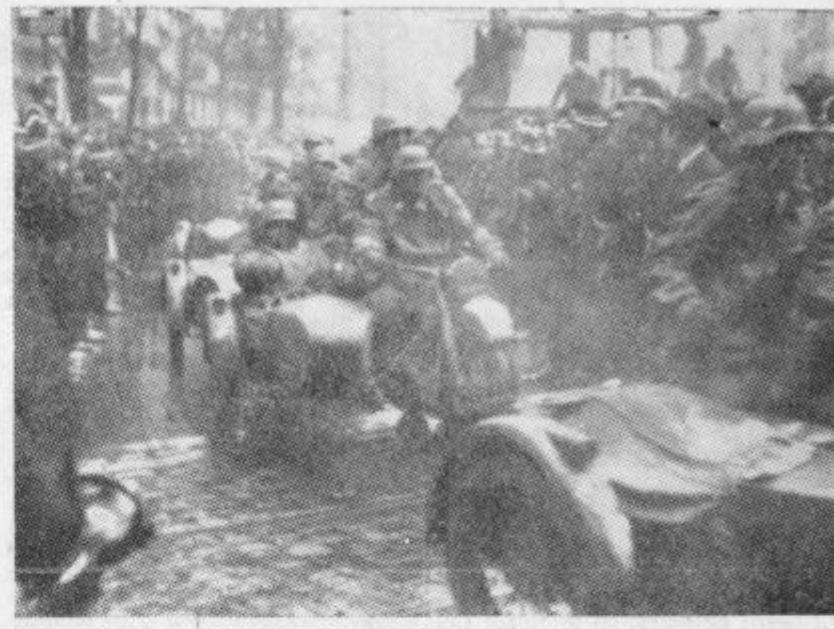
KUPON št. 34
TOCKE (od 0 do 100)
Izrežite, nalepite na dopisnik in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tedenik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predel 152.

Policija nasedla

Pred nedavnim je pariška policija zopet nasedla staremu triku. Nekdo je namreč telefoniral:

— Pridite takoj! V hiši v Rue de la Roquette štev. 143 je zaprtih nekaj mladih žensk.

Skupina policajev je takoj odite na naslov in z velikim nezadovoljstvom ugotovila, da je v tej zgradbi ženski zapor.

OKUPATORJEVO MAŠČEVANJE

DECEMBRA 1944. Že v mesecu septembru je bilo slišati, da bo okupator osvobojene kraje požgal. Vorice so se marsikje uresničile. Tako je 12. decembra gorelo Kozjansko: Buče, Kozje v smeri proti Jurkloštru. Ljudi, ki niso zbežali v gozdove so Nemci in ustaši odvlečli s seboj, jih mučili in streljali.

Zima je bila ostra in padel je prvi sneg. Iz gozdov se je oglašal jok otrok, ki so prezebali pod milim nebom. Ljudje so drgetali od mraza in strahu. Dim in megla je bila tako gosta, da je bilo ob treh popoldne že tema. Ljudje so lačni in prezebli stikali okrog svojih pogorišč, da bi našli kaj zase in za svoje otroke. Niso vedeli, kam, kajti od njihovih domov ni ostalo drugačega kot pogorišča. V teh dneh je zgorelo 32 vasi. Posledice preživelih so prisotne še danes.

J. P.

Novoletnega premirja v Južnem Vietnamu so se najbolj razveselili ameriški vojaki. Siti brezsiljnega bojevanja, zroc umiračoče tovariše, sta se ta dva predala trenutni tišini fronte. Medtem, ko se je prvi predal sanjarjenju o praznikih, družini in miru, se je drugi zadovoljil le s cigaretom dimom, ki ga lahko nekaj trenutkov v miru uživa. Pod sliko bi mirne vesti lahko podpisali vprašanje: Doklej še te nesmiselne vojne v kateri umirajo nedolžni ljudje?

PO IVANU BRATKU IZ »SPOMINOV NA PARTIZANSKA LETA«

Beg iz Gonarsa

13) Ko je bilo to delo opravljeno, so pričeli v naslednjih dneh prihajati v barako 22 sposobni možje iz drugih barak — kočevski rudarji in drugi spretni delavci. Nekaj časa so na zastrupem pogradu igrali karte. Viktor je bil vratar. Zdaj enemu, zdaj drugemu je vzdignil deske in ga spustil v klet. Čez kakšno uro so vsi izginili v pogradu, le stražar na zaščitnem pogradu je budno opazoval okolico in signaliziral tovarišu, ki je stražil pri vratih v klet.

14) V kleti je bilo temno in vlažno. Prostor je bil prepreden s pajčevino. Na tleh je ležalo polno grušča in kamenja. — Maks in Ravbar sta odločila, da se prične z delom na spodnjem koncu kleti, na nasprotni strani mesta, kjer je bil vhod, ker je bilo od tam najbliže do žice in do koruznega polja, kjer so se nameravali «izkopati».

15) Može so se lotili dela. Najprej so izkopali široko in dva metra globoko jamo. Na dnu te jame se je šele pričelo vrtanje pravega rova. Za to delo je bilo potrebno veliko iznajdljivosti, ker niso imeli niti pravega orodja niti primernega materiala.

Svet je obkrožila novica, da je najboljši francoski davkoplăcevalec BRIGITE BARDOT, baje zaradi štednje zanesla k svojemu krojaču štirideset oblek, ki bi jih naj le-ta zaradi »novije mode« skrajšal za sedem centimetrov.

Kot smo izvedeli, je to storila po sprejemu v Ameriki, kjer je bila oblačena v izjemoma dolgo in nedekoltirano obleko, in glej ga smeta, nevešče stopila nanjo. (Glej posnetek). Reakcija je znana: že takoj kratkih štirideset oblek je dala skrajšati še za sedem centimetrov!